

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΑΡΟΝΑΞΙΑΣ

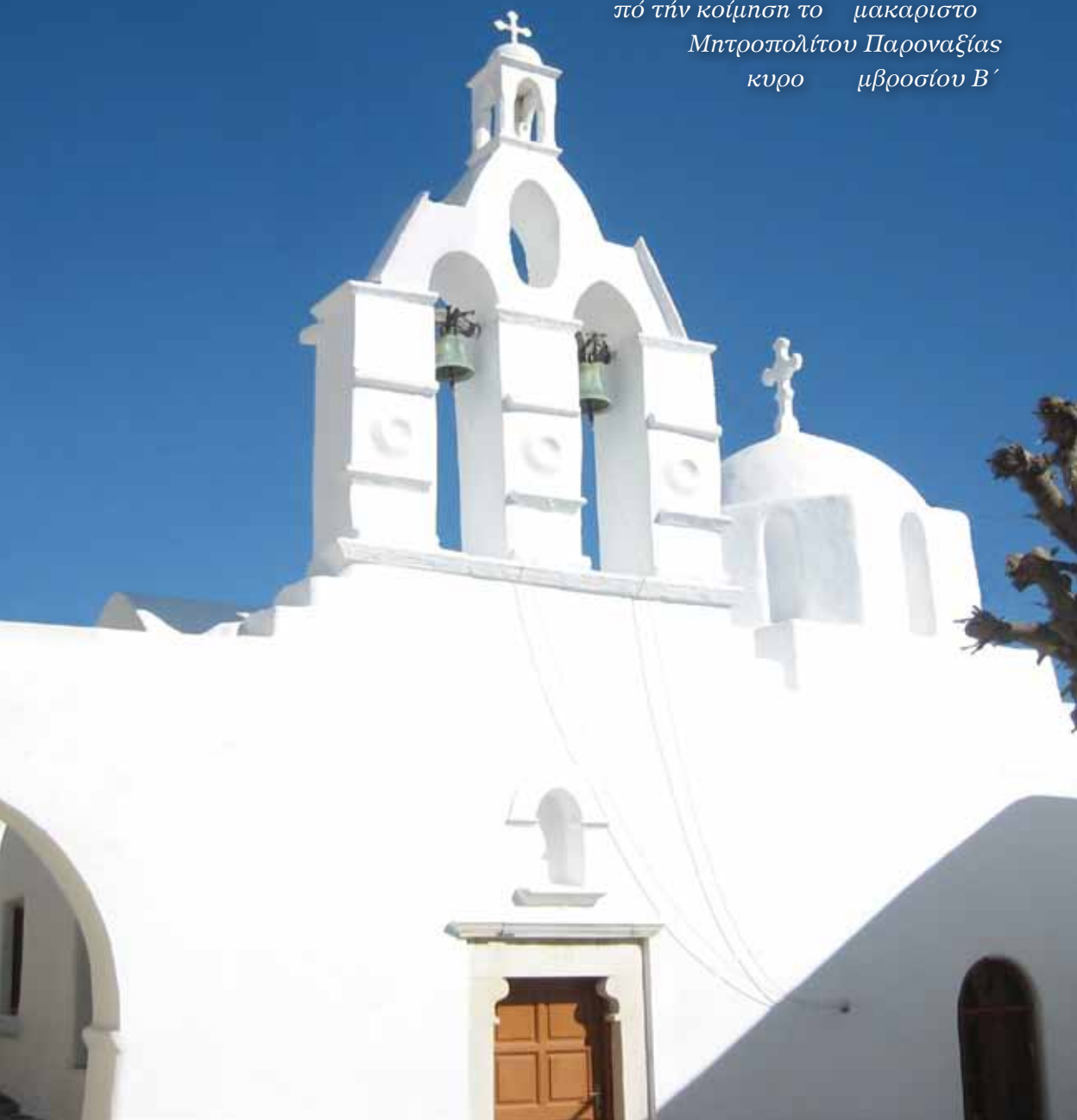
ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΚΙΒΩΤΟΣ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΙΕΡΟΥ ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑΤΟΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΕΚΑΤΟΝΤΑΠΥΛΙΑΝΗΣ ΠΑΡΟΥ

ΕΤΟΣ 18° • ΤΕΥΧΟΣ 80 • ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ - ΜΑΡΤΙΟΣ 2011

Τρία χρόνια πέρασαν...

*πό την κοίμηση το μακαριστο
Μητροπολίτου Παροναξίας
κυρο μβροσίου Β΄*

Περιεχόμενα Τεύχους

Σ' αποζητούμε, Χριστόδουλε!.....4

Σαράντου Ί. Καργάκου - Ιστορικού - Συγγραφέως

Μέ λαμπρότητα ό έορτασμός
των Θεοφανείων στήν Ίερά Μονή
Ίβήρων Αγίου Όρους.....7

Δημητρίου Παπάνη, Θεολόγου

Ή Έορτή του Αγίου μας Άρσενίου.....8

Ό Έορτασμός του ίδρυτου
της τοπικής μας Έκκλησίας,
Αγίου Πολυκάρπου
Έπισκόπου Σμύρνης.....9

Δενδροφύτευση στό άλσύλλιο
της Έκατονταπυλιανής.....9

Έγκύκλιος πρós τους εύσεβεις
χριστιανούς της Ί.Μ. Παροναξίας
Έπί τη εισόδω εις τήν Αγίαν
καί Μεγάλην Τεσσαρακοστήν.....10

Τό αντίδοτο του ψυχικού πόνου.....12

Μοναχού Μωυσέως, Αγιορείτου

Τρία χρόνια από τήν κοίμηση
του μακαριστου Μητροπολίτου
Παροναξίας κυρου Άμβροσίου Β'.....13

«Ευαγγελίζου γη χαράν μεγάλην!
Αινείτε ούρανοί Θεου τήν δόξαν!...»...14

Άρχιμ. Αλεξάνδρου Μοστράτου

Πρωτοσυκέλλου Ίερας Μητροπόλεως Παροναξίας

Το Μεγαλειό του Σταυρου.....17

Άρχιμ. Αντίπα, Αγιορείτου

Άπ' τή ζωή του γηροκομείου μας.....19

Γράφει ή Στέλλα Τσαντουλή

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΚΙΒΩΤΟΣ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

www.Ekatontapyliani.gr

ΚΩΔΙΚΟΣ ΕΛΤΑ: 4111

ΕΚΔΟΤΗΣ

Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης
Παροναξίας κ. Καλλίνικος

ΙΔΡΥΤΗΣ

Μακαριστός Μητροπολίτης
Παροναξίας κυρός Άμβρόσιος Β'

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ

ΙΕΡΟ ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑ
ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΕΚΑΤΟΝΤΑΠΥΛΙΑΝΗΣ
844 00 Πάρος

Τηλ.: 22840 21243 - 22840 24807

Fax: 22840 24401

e-mail: Ekatontapyliani@otenet.gr

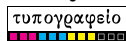
ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΥΛΗΣ

Πρωτ. Γεώργιος Τριαντάφυλλος
Αρχιερατικός Έπίτροπος Ύριας

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΕΚΔΟΣΕΩΣ - ΣΥΝΤΑΞΗ ΥΛΗΣ

Διάκ. Έμμανουήλ Τζιώτης

ΠΑΡΑΓΩΓΗ

Άγ. Απόστολοι Νάουσας

τηλ: 22840 53555, info@typoparos.gr

Φωτογραφία έξωφύλλου

Τό πάλλευκο τρίκλιντο παρεκκλήσιο
του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου
στό κέντρο της Μαρπήσσης
- 17ος αιώνας -

ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΟ

Αναμφίβολα ἡ περίοδος τοῦ Τριωδίου εἶναι ἡ πιό κατασκευτική καί ἡ πιό ψυχωφελής περίοδος τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἔτους. Ἡ Ἐκκλησία, μᾶς ἀνοίγει τίς πύλες τοῦ Παραδείσου καί μᾶς προσκαλεῖ σέ κάθε εὐκαιρία νά ἀξιοποιήσουμε τίς πάμπολλες δυνατότητες πού ἀπό ἄκρα φιλανθρωπία μᾶς προσφέρει προκειμένου νά σπεύσουμε μέ τόν προσωπικό μας ἀγῶνα καί τήν συνέργεια τῆς Χάριτος τοῦ Θεοῦ νά ἀπολαύσουμε ἀπό τώρα, σέ σχετικό βαθμό, τά ἀγαθὰ τῆς θείας Βασιλείας.

Ἀτυχῶς ὅμως, ὅλοι μας σέ κάποιο βαθμό, ἔχουμε ἐγκλωβιστεῖ σέ ἓνα πνευματικό τέλμα καί δέν μπορούμε νά ἀντιληφθοῦμε κάτι πού βρίσκεται πέρα ἀπό τίς σωματικές μας αἰσθήσεις. Ἔτσι, δέν κατανοοῦμε τοὺς περιορισμούς τῆς περιόδου αὐτῆς πού ἀφοροῦν τίς τροφές (νηστεία), τίς διασκεδάσεις καί κάποιες ἄλλες σωματικές ἀπολαύσεις πού στοχεύουν στήν ὑποταγή τῆς σάρκας στόν ἡγεμόνα νοῦ, στήν μεταμόρφωση τῶν παθῶν σέ ἀντίστοιχες ἀρετές.

Ἡ νηστεία τῶν τροφῶν δέν ἀποβλέπει στήν τιμωρία καί τήν ἐξόντωση τῆς «ἁμαρτωλῆς σάρκας», ἀλλά εἶναι μία σωματική ἄσκηση πολύ ἀποτελεσματική πού μᾶς βοηθᾷ νά ἐξαγνισθοῦμε γιά νά πλησιάσουμε τόν καθαρό Θεό. Λόγοι ὑγείας ἐμποδίζουν κάποτε νά ἀπέχουμε ἀπό κάποιες τροφές, ὅμως πάντα ὑπάρχει τρόπος νά περιορίσουμε κάτι ἀπό τήν τροφή μας καί ἔτσι νά κάνουμε τήν ἄσκησή μας.

Τόσο ἡ νηστεία τῶν τροφῶν ὅσο καί τά ὑπόλοιπα πνευματικά ἐφόδια πού μᾶς παρέχει ἡ Ἐκκλησία μας κατά τήν περίοδο αὐτή, εἶναι βοηθητικά μέσα γιά τήν ἐπίτευξη τοῦ στόχου μας. Πάντα κάθε φιλότιμη προσπάθεια πού γίνεται κατά Θεόν, ἔχει ἓνα θετικό ἀποτέλεσμα πού τίς περισσότερες φορές δέν τό ἀντιλαμβανόμαστε ἀλλά μᾶς ἀρκεῖ πού τό βλέπει ὁ ἀγνοοθέτης Χριστός.

Ὅσοι, λοιπόν, ἀμελήσαμε καί δέν ξεκινήσαμε ἀκόμη τήν προσπάθειά μας ἄς μὴν καταλαμβανόμαστε ἀπό ἀπογοήτευση (ὁ ἐχθρός τῆς σωτηρίας μας ἔχει μεγάλο κέρδος ὅταν μᾶς κάνει νά νοιώθουμε ἔτσι), ὁ Δεσπότης Χριστός εἶναι φιλότιμος καί μᾶς δέχεται ὅλους. Ἀκόμη καί αὐτοὺς πού σπεύδουν τήν τελευταία στιγμή! Σίγουρα ὑπάρχει ἀκόμη καιρός καί ὅσοιτυχόν ἀμελοῦν εἶναι ἐντελῶς ἀδικαιολόγητοι.

π. Γ. Τ.

Σ' αποζητούμε, Χριστόδουλε!...

Σαράντου .Καργάκου
στορικο - Συγγραφέας

Τρία χρόνια συμπληρώθηκαν φέτος, πο τήν κοίμηση το Μακαριστο ρχειπισκόπου τήν ν καί πάσης λλάδος κυρο Χριστοδούλου. νός εράρχου το ποίου λόγος ταν σύγχρονος, πίκαιρος, καυστικός λλά καί διορατικός, θά τολμούσαμε νά πο με!

Ποίος θά ξεχάσει πολλές πό τίς μιλίεσ του κόμα καί τά σύντομα συνθήματά του; Τούς νέους πού τόσο πολύ γαπο σε καί γκάλιασε καί πό τούς ποίους στόν νθροιστήριο λόγο του ζήτησε δημόσια συγγνώμη γιά ,τι κακό ο μεγαλύτεροι προξένησαν στόν τόπο καί στούς αυτούς τους;

ρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος δικαίως χαρακτηρίστηκε πό πολλούς, ρχειπίσκοπος τ ς γάπης, τ ς προσφορ ς, το χαμόγελου καί κυρίως ς ρχειπίσκοπος τ ν μεγάλων ραματισμ ν!

Στίς 28 ανουαρίου 2008, Κύριος τόν κάλεσε κοντά Του μετά πό ξάμνη πομονετική πάλη μέ τήν πάρατο νόσο, τήν ποία βλεπε ς δοκιμασία το Θεο γιά τήν καλύτερη προετοιμασία το δίον στήν πορεία του γιά τήν Θριαμβεύουσα κκλησία.

Πολλά καί θαυμάσια κείμενα γράφτηκαν λη α τή τήν τριετία γιά τήν πληθωρική προσωπικότητα το ρχειπισκόπου Χριστοδούλου. Θεωρο με τι να πό τά καλύτερα, ν χι τό καλύτερο, ε ναι α τό πού πρόσφατα δημοσιεύθηκε στό ξαιρετικό Περιοδικό το ερο Ναο γίου Γεωργίου Γιαννιτς ν «ΕΚ ΒΑΘΕΩΝ» (τεύχος 22, Μάρτιος 2011). Τό χει γράφει νας καλός φίλος το Μακαριστο ρχειπισκόπου καί διακεκριμένος στορικός καί συγγραφέας, Σαράντος Καργάκος.

Μέ τήν δειά του τό δημοσιεύουμε μέ πολλή ε γνωμοσύνη στό πρόσωπο το κεκοιμημένου Πρωθιεράρχου, γιατί ταν μόνος ρχειπίσκοπος, πού τίμησε τήν Μητρόπολή μας, μέ τήν παρουσία του καί τήν ερουργία του, τέσσερις φορές. Ο τρε ς πό α τέσ ταν στό νησί τ ς Πάρου καί μάλιστα στό ερό Προσκύνημα τ ς Παναγίας μας.

ς ε ναι μνήμη του α ωνία καί ς χουμε τήν ε χή του!

ταν έφυγε έγραψα: «Σέ κλαίει ο λαός!».

Σήμερα, μετά από τήν παρέλευση τόσων έτών από τή θανή του είμαι ύποχρεωμένος νά γράψω: «Σέ θέλει ο λαός!».

Στό διάστημα τής επίγειας άπουσίας του «έφυγαν κι άλλοι πολλοί, μεγάλοι καί τρανοί, πού ησαν πασίγνωστοι έδώ κι εκεί. Όλους όμως τούς πήρε τό ποτάμι τής Λήθης. Μόνον ο Χριστόδουλος ξη -άσβηστο καντήλι- στήν ψυχή τοϋ άγνοϋ λαοϋ πού πονεί γιά τήν έρμη πατρίδα. Όσο ζούσε ο Χριστόδουλος ο λαός είχε μιάν έλπίδα: είχε έναν ήγέτη! Ήταν γιά τό λαό μας ό,τι καί ο Χρυσόστομος γιά τόν έγκαταλελειμμένο λαό τής Σμύρνης. Καί οί δύο όδηγήθηκαν στό μαρτύριο: ο Σμύρνης από τόν τουρκικό όχλο, ο Άθηνών καί Έλλήνων πάντων από τόν δημοσιογραφικό καί χαμηλοπολιτικό όχλο. Ό ένας πέθανε βασανισμέ-

Ο Μακαριστός Άρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος κατά τί διάρκεια τής Λιτανείας τής Παναγίας τής Έκαστοναπυλιανής (15-8-2000). Παραπλευρώς αύτοϋ (στά δεξιά τής φωτογραφίας) διακρίνεται ο τότε Άρχιμανδρίτης - εκπρόσωπος τής Ιεράς Σύνοδου, π. Καλλίνικος, νϋν Μητροπολίτης Παροναξίας.

vos, ό άλλος πέθανε φαρμακωμένος. Κανείς δέν ήπιε τόσο φαρμάκι όσο ό Χριστόδουλος. Γιατί είχε Παπαφλέσσειο ανάστημα και ύψωνε φωνή υπέρ πίστεως και πατρίδος. Κυβαλούσε μέσα του τήν παράδοση του 1821. Μέ τόν λόγο του ξαναζωντάνευε τ' άρματολίκι, τούς καιρούς τής παλληκαριάς και τής λεβεντιάς.

Τόν έφαγε ή χαμέρπεια και ή κακομοιριά. Ή χυδαία κακολογία και μικρολογία. Έπρεπε νά πέσει γιά νά πεισθοῦν οί κακόπιστοι πόσο μεγάλος ήταν! Δανείζομαι μιά φράση του Παν. Κανελλόπουλου γιά νά τόν παραστήσω: Τόν μικρό τόν γνωρίζει κανείς από τήν άνοδό του· τόν μεγάλο από τήν πτώση του. Ναί, όταν έπεσε ό Χριστόδουλος, ήταν σαν νά έπεσε ή Βασιλική Δρῦς τής πατρίδας. Ό λαός έχασε τόν άνθρωπο που του προσέφερε όραμα, δύναμη, αντίστασιακή διάθεση.

Ό Χριστόδουλος χτυπούσε διαρκώς τήν καμπάνα του συναγερμού, διότι «άκουε τήν βοήν των πλησιαζόντων γεγόνότων». Γι' αυτό είχε απέναντί του όλους αυτούς που απεργάστηκαν τήν σημερινή μας κατάντια. Δυστυχώς, στην Έλλάδα, αντί νά χτυπάμε αυτούς που βάζουν τήν φωτιά, χτυπάμε εκείνους που βαράνε τήν καμπάνα του συναγερμού. Δεκάδες οί φαρέτρες μέ τά δηλητηριασμένα βέλη που στρέφονταν εναντίον του. Μέ τήν δῆθεν σάτιρα από τήν τηλεορία, από τό ραδιόφωνο, από τό πάλκο και τόν τύπο, οί νάνοι αντίπαλοί του, του έκαναν τή ζωή του φαρμάκι. Κι αυτός σαν τόν μάρτυρα Χρυσόστομο συγχωρούσε.

Είχαμε στενή φιλία από παλιά, αλλά ποτέ συνεργασία σέ επαγγελματική βάση. Ή γνωριμία μας ξεκίνησε από μιά επιθετική επιστολή που του έστειλα από τό έρημητήριό μου στον Πάρωνα. Έσχι-σε λαγκάδια και βουνά νά μέ βρεί. Έκτοτε δεθήκαμε μέ μιά σχέση αδελφική. Δέν θά πώ, ποτέ όσα μου είχε έμπιστευθεί. Σέ πολλά μέ έπειθε. Σ' ένα μόνον δέν μέ

Ό Μακαριστός Αρχιεπίσκοπος χοροστατών επί του Αρχιερατικού θρόνου του Ιερού Προσκυνηματος τής Παναγίας τής Έκαπονταπυλιανής.

έπειθε: νά είμαι συγχωρητικός. «Είμαι Μανιάτης, του έλεγα, και μέσα στο μανιάτικο φυσικό είναι ή αναιδεια». Αναιδεια στ' αρχαία ελληνικά σημαίνει άρνηση συγγνώμης. Κι αυτός γελούσε παταγώδως. Γιατί ήξερε πως δέν σοβαρολογώ. Απλώς έρεθίζα τήν διάθεσή του γιά εύτραπελία. Ναί, ήταν ένας μεγάλος «μαίστορας» του χιούμορ. Στα χρόνια του ή Έκκλησία «έλαμπε από χαμόγελο», μπήκε τό γέλιο στην Έκκλησία. Κέρδισε τήν παραπαίονσα νεολαία. «Κι εγώ μαζί σας αλλά κι εσείς μαζί μου». Κι οί νέοι θά πήγαιναν μαζί του έστω κι αν τούς οδηγούσε στο Ζάλογ-γο. Θά έπεφταν, αλλά θά έπεφταν σαν τόν Ίκαρο από ψηλά.

Είχε Ίκαιο πνεῦμα μέσα του ό Χριστόδουλος. Πετούσε πάνω από τά εύτελῆ και τούς εύτελείς σαν τόν βασιλικό απότο. Έκάλυπτε τούς πάντες μέ τήν καλλιφω-νία του, τήν πολυγλωσσία του, τήν πολυ-γλωσσία του, μέ τό ήλαρο φώς του προ-σώπου του. Αγρυπνος σαν τόν Άργο, με-λετούσε τά πάντα κι ήταν ενήμερος γιά τά πάντα. Έγραφε ακατάπαυστα άκόμη κι όταν συνομιλούσε, άκόμη κι όταν τη-λεφωνούσε. Συχνά τόν μάλωνα: «Πότε ξεκουράζεσαι». Κι αυτός μέ τό δροσάτο γέλιο του: «Όταν δουλεύω...!». Του άρεσε νά μέ νευριάζει και νά μέ πιάνει τό «μα-νιάτικο», όποτε οί τύποι πήγαιναν περί-πατο. Μέ φώναζε -γιά νά μέ έρεθίζει- Σα-

Ό Μακαριστός Αρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος μέ τόν γνωστό παλμό του, στο λιμάνι τής Πάρου κατά τήν ύποδοχί του.

ράντη. Τοῦ ἄεγα, τοῦ ξανάλεγα ὅτι Σαράντο -κι ὄχι Σαράντη- λέμε στή Μάνη. Κι αὐτός ἐπέμενε στό Σαράντη, ἔτσι γιά νά μέ «φουρτουλιάζει». Τοῦ ἄρεσε ἡ «φουρτούνα» μου.

Κάποτε μοῦ εἶπε περιπαικτικά: «Νά δοῦμε πῶς θά περνᾷς στόν Παράδεισο...». Τόν κοίταξα λοξά καί τοῦ εἶπα εἰρωνικά: «Ἐχω κάνει αἴτηση ὡς ἱστορικός νά πάω στήν Κόλαση. Ἐκεῖ θά βρῶ ὅλους τοὺς μεγάλους τῆς Ἱστορίας. Κι ἀκόμη θά γλυτώσω κι ἀπό σᾶς τοὺς δεσποτάδες». Κι ὁ μεγαλόθυμος Χριστόδουλος μέ ἀποστόμωσε -παρότι Θραξ- μέ τό λακωνικό: «Μὴν τό πολυελπίζεις αὐτό!...».

Ἔτσι, μέ τό χιοῦμορ, τὴν ἐτοιμολογία, τὴν λεκτική εὐθυβολία, τὴν εὐθυφροσύνη καί τὴν μεγαλοφροσύνη ἤξερε νά κερδίζει καρδιές. Βέβαια οἱ μικρόψυχοι τόν φθονοῦσαν. Τόν φθονοῦσαν καί ὅσοι εἶχαν βαλθεῖ νά ξεριζώσουν τὴ γλώσσα μας, νά ξεπατώσουν τὴν παιδεία μας, νά ξεδοντιάσουν τὴν Ἐκκλησία μας, νά σπιλώσουν τὴν ἱστορία μας, νά ἀκρωτηριάσουν τὴν πατρίδα μας. Τόν φθονοῦσαν ὅλοι αὐτοὶ ποὺ προσπάθησαν καί προσπαθοῦν νά μετατρέψουν ἕναν γίγαντα λαό, σέ λαό νάνων. Σέ λαό θάμνων, κατὰ τό δικό τους ἀνάστημα.

Τοῦ ὀφείλω ἀπειρη εὐγνωμοσύνη γιά

ὅσα ἔκανε γιά τὴν ἡμετέρα φουκαροσύνη: προλόγισε τό βιβλίό μου «Ἀπὸ τό Μακεδονικό Ζήτημα στήν Ἑμπλοκή τῶν Σκοπίων» ποὺ βγῆκε τόν Ἰανουάριο τοῦ 1992, προλόγισε -καί μάλιστα σέ Ἀττική διάλεκτο- τὴν τρίτομη «Ἱστορία τῶν Ἀρχαίων Ἀθηνῶν» καί στάθηκε πάντα πατρικά συμβουλευτικός ἀπέναντι στά παιδιά μου.

Ἀφ' ὅτου ἔφυγε, δέν ἔγραφα οὔτε μίλησα ποτέ γι' αὐτόν. Μόνον μιά φορά, τὴν ἡμέρα τῆς κηδείας του εἶπα κάποια λόγια πικρά -ὄχι γι' αὐτόν φυσικά- στό Ραδιόφωνο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Σήμερα μιλοῦν ἄλλοι, ποὺ κάποτε τόν εἶχανε πικράνει. Τώρα νιώθουν τί «τσοβαῖρικό» ἀξέτιμτο χάσαμε. Κι ἂν σήμερα ἀνταποκρίθηκα στό αἶτημα νά χαράξω τίς γραμμές αὐτές, εἶναι γιατί σέ μιά πρόσφατη ἐπίσκεψή μου στό Α' Νεκροταφεῖο τῶν Ἀθηνῶν, εἶδα τάφους γυμνούς ἐπιφανῶν, ἐνῶ ὁ τάφος τοῦ Χριστόδουλου ἦταν πνιγμένος στά λουλούδια. Πῆγα νά κόψω ἕνα γαρύφαλλο κι ἀπὸ κάτω σ' ἕνα χαρτάκι εἶδα γραμμένη τὴ φράση:

«Σ' ἀποζητοῦμε, Χριστόδουλε!...».

Κατὰ τό μέχρι τώρα διάστημα στά πλαίσια τῆς σχολῆς γονέων τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνήματος τῆς Παναγίας μας, ὁμίλησαν οἱ παρακάτω ὁμιλητές:

Ἀρχμ. Ἀλέξανδρος Μοστράτος
Πρωτοσύγκελλος Ἱ.Μ. Παροναξίας
«Σκέψεις Προβληματισμο
στό Ἐκκίνημα το Νέου τους»

Καλλιόπη Κόλλια
Παιδοψυχολόγος
«Γιατί δέν μ σ κο νε τά παιδιά μας;»

Νικόλαος Παρδαλίδης
Ἱατρός - Οὐρολόγος Παν/μίου Ἀθηνῶν
«Πρόληψη & σύγχρονη
ντιμετώπιση σθeneι ν
το ο ροποικτικο συστήματος»

Ἀρχμ. Ἀλέξανδρος Μοστράτος
Πρωτοσύγκελλος Ἱ.Μ. Παροναξίας
«Προσευχή & Μεγάλη Σαρακοστή»

Ἀρχμ. Γεώργιος Ρουσάκης
Ἱατρός Ἀναισθησιολόγος
Ἐπιμελητής Α'
« ε κόνα, τό πρόσωπο
καί σύγχρονη ατρική πιστήμη»

Ἀρχμ. Ἰωακείμ Ἀγιορείτης
« σκηση στήν ο κογένεια»

Ἀρχμ. Ἀντίπας Ἀγιορείτης
«Τό μεγαλε ο του Σταυρο »

Ἀρχμ. Συμεών Βενετσιάνος
«Μεγάλη Σαρακοστή καί ο κογένεια»

Μέ λαμπρότητα ὁ ἑορτασμός τῶν Θεοφανείων στήν Ἱερά Μονή Ἰβήρων Ἁγίου Ὁρους

Δημητρίου Παπᾶνη, Θεολόγου

ἡ ἰδιαίτερη κατάνυξη καί μεγαλοπρέπεια ἑορτάστηκε ἡ Δεσποτική ἑορτή τῶν Θεοφανείων στήν Ἱερά Μονή Ἰβήρων τοῦ Ἁγίου Ὁρους (19-1-2011). Ἡ Μονή αὐτή εἶναι ὁ τόπος ὅπου τελεῖται κατὰ τόν ἐπισημότερο τρόπο ἡ ἑορτή τῶν Φώτων ἀπό ὅλη τήν Ἀθωνική Μοναστική πολιτεία. Προσκεκλημένος τῆς Μονῆς γιά τήν πανήγυρη ἦταν ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας κ. Καλλίνικος, ὁ ὁποῖος συνοδευόταν ἀπό τόν Πρωτ. π. Χρῖστο Πετρόπουλο, τόν Διάκονο π. Ἐμμανουήλ Τζιώτη καί τόν Γραμματέα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Παροναξίας κ. Δημήτριο Παπᾶνη.

Στήν ἀγρυπνία καί τήν Θεία Λειτουργία προεξῆρχε ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Παροναξίας κ. Καλλίνικος, συμπαραστατούμενος ὑπό τοῦ Καθηγουμένου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς π. Ναθαναήλ, τοῦ Καθηγουμένου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Μεγίστης Λαύρας π. Προδρόμου, τοῦ Προηγούμενου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς π. Βασιλείου, τοῦ Πρωτοσυγκέλλου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κῶου π. Χρυσοστόμου καί πλήθους κληρικῶν.

Ἀξίζει νά σημειωθεῖ ὅτι μετά τό πέρας τοῦ Ὁρθρου μεταφέρθηκε ἡ θαυματουργή εἰκόνα τῆς Παναγίας Προρταϊτίσσης μέ τήν συνοδεία τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου καί πλήθους προσκυνητῶν στόν λιμένα τῆς Ἱερᾶς Μονῆς ὅπου καί τελέστηκε ἡ Ἀκολουθία τοῦ Μεγάλου Ἀγιασμοῦ κατὰ τήν ὁποία ἔπεσαν στά παγωμένα νερά μαθητές τῆς Ἀθωνιάδος Σχολῆς γιά νά πιάσουν τόν Σταυρό.

Μετά τό πέρας τῆς Θείας Λειτουργίας παρετέθη Πανηγυρική Τράπεζα, ὅπου ὁ Προηγούμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς π. Βασίλειος καί κατόπιν ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Παροναξίας κ. Καλλίνικος ἀπνύθυνα λόγους πνευματικῆς οἰκοδομῆς πρὸς τοὺς Πατέρες τῆς Ἱερᾶς Μονῆς καί τοὺς εὐλαβεῖς Προσκυνητές.

Ἡ Ἑορτή τοῦ Ἁγίου μας Ἀρσενίου

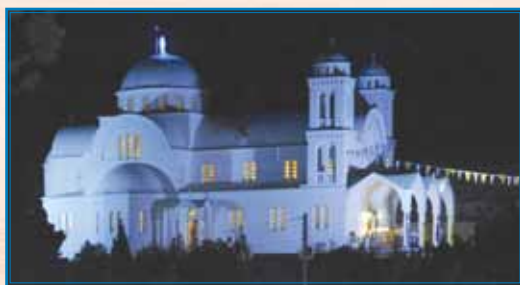
έ λαμπρότητα καί συμμετοχή πλῆθους εὐλαβῶν προσκυνητῶν ἐορτάστηκε κι ἐφέτος ἡ μνήμη τοῦ Ὁσίου καί θεοφόρου πατρός ἡμῶν Ἀρσενίου τοῦ ἐν Πάρῳ ἀσκήσαντος, τοῦ Θαυματουργοῦ.

Τήν Κυριακή 31 Ἰανουαρίου, παραμονή τῆς ἐορτῆς, ἐτελέσθη στό καθολικό τῆς ἱστορικῆς Ἱερᾶς Μονῆς Χριστοῦ Δάσους, ὁ μικρός Ἑσπερινός καί στή συνέχεια μεταφέρθηκε μέ πομπή ἡ Τιμία Κάρα τοῦ Ἁγίου μας, στόν νέο περικαλῆ Ἱερό Προσκυνηματικό του Ναό, ὅπου καί ἐτελέσθη ὁ Μέγας Πανηγυρικός Ἑσπερινός χοροστατοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Ποιμενάρχου μας κ. Καλλινίκου.

Ἀνήμερα τῆς ἐορτῆς καί μετά τήν ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου ἐτελέσθη ἡ Ἀρχιερατική Θεία Λειτουργία, ὑπό τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου καί ἀκολούθησε ἡ Λιτάνευση τῆς Ἱερᾶς Εἰκόνος τοῦ Ἁγίου πέριξ τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

Μία ἐβδομάδα ἀργότερα, καί συγκεκριμένα τήν Κυριακή 6 Φεβρουαρίου, ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας, ὁ ὁποῖος εἶχε μεταβεῖ στήν Ἀθήνα, τέλεσε τήν Πανηγυρική Θεία Λειτουργία στόν Ἱερό Ναό Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος Μοσχάτου, ὅπου οἱ ἐν Ἀθήναις Παριανοί, πανηγυρίζουν τή μνήμη τοῦ Ἁγίου μας Ἀρσενίου.

Καί ἐδῶ ἡ συμμετοχή τοῦ εὐσεβοῦς λαοῦ μας ἦταν μεγάλη. Ἐκτός τῶν Παριανῶν, παρέστησαν καί ἄλλοι πιστοί, οἱ ὁποῖοι τίμησαν τή μνήμη τοῦ Ἁγίου καί ζήτησαν τίς πρεσβεῖες του γιά τίς δυσκολίες πού ἀντιμετωπίζουν στή ζωή τους.

Ὁ ἑορτασμός τοῦ ἱδρυτοῦ τῆς τοπικῆς μας Ἐκκλησίας, Ἀγίου Πολυκάρπου Ἐπισκόπου Σμύρνης

ἡ ἰδιαίτερη κατάνυξη πραγματοποιήθηκε στὸν Ἱερό Καθεδρικό Ναό Ζωοδόχου Πηγῆς Νάξου ἡ πανήγυρις τοῦ Ἀγίου ἐνδόξου Ἱερομάρτυρος Πολυκάρπου Ἐπισκόπου Σμύρνης, ποῦ ὡς μαθητῆς τοῦ Ἀγίου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου κήρυξε τό Εὐαγγέλιο τοῦ Χριστοῦ στή νησιά τῆς Μητροπολιτικῆς μας περιφερείας καὶ ἵδρυσε ἔτσι τὴν τοπική μας Ἐκκλησία.

Τό ἀπόγευμα τῆς 22ας Φεβρουαρίου ἐ.ξ. ἀφίχθη ἀπὸ τὴν Σαντορίνη ὁ Πανοσιολ. Ἀρχιμ. π. Δαμασκηνός Γαβαλάς, Ἡγούμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Προφῆτου Ἡλιοῦ Θήρας, μεταφέροντας ἀπότμημα Τιμίου Λειψάνου τοῦ Ἀγίου Πολυκάρπου. Στά προπύλαια τοῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ τὸν ὑπεδέχθη ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μας κ. Καλλίνικος μέ ὅλο σχεδόν τὸν Ἱερό Κλῆρο τῆς νήσου Νάξου καὶ μετὰ τὴν σύντομη δέσση ἄρχισε ὁ Πανηγυρικός Ἑσπερινός. Μετὰ τὴν Ἀρτοκλασία ὁμίλησε θεολογικά καὶ ἐπίκαιρα

ὁ Ἅγιος Ἡγούμενος καὶ συνεχίσθηκε (μετὰ τὸν Ἑσπερινό) ἡ Ἱερά Ἀγρυπνία κατὰ τὴν διάρκεια τῆς ὁποίας ἐψάλλε μελωδικότατα χορός Ἱεροψαλτῶν ὑπὸ τὴν διεύθυνση τοῦ κ. Δημητρίου Παπάνη, Θεολόγου καὶ Καθηγητοῦ τῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς τῆς Σχολῆς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Παροναξίας στήν Νάξο. Τῶν Ἱερῶν Ἀκολουθιῶν προεξήρχε ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας κ. Καλλίνικος, συμπαραστατούμενος ὑπὸ πολλῶν Ἱερέων τῆς Νάξου.

Οἱ πιστοὶ κατέκλυσαν τὸν Ἱερό Μητροπολιτικό Ναό τόσο γιὰ νά μετὰσχουν στίς Ἱερές Ἀκολουθίες ὅσο καὶ γιὰ νά προσκυνήσουν τό χαριτόβρυτο Λείψανο τοῦ Ἀγίου Πολυκάρπου, τό ὁποῖο παρέμεινε στὸν Ἱερό Ναό, μέχρι το μεσημέρι τῆς 23ης Φεβρουαρίου.

Εἶθε νά μᾶς συνοδεύουν πάντοτε οἱ ἀδιάλειπτες πρεσβείες τοῦ Μεγάλου Ἱερομάρτυρος ὁ ὁποῖος μᾶς χάρισε τὴν εὐλογία τῆς εἰς Χριστὸν πίστεώς μας καὶ πρὸς τὸν ὁποῖον πρέπει διὰ βίου νά εἴμαστε εὐγνώμονες γιὰ τὴν τρισμέγιστη αὐτὴ εὐεργεσία.

Ἀπὸ τὴ δενδροφύτευση στό ἀλσύλλιο τῆς Ἑκατονταπυλιανῆς

Ἐγκύκλιος πρὸς τοὺς εὐσεβεῖς χριστιανούς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Παροναζίας

Ἐπὶ τῇ εἰσόδῳ εἰς τὴν Ἁγίαν καὶ Μεγάλην Τεσσαρακοστήν

«Τό στάδιον τῶν ἀρετῶν ἠνέγκται οἱ βουλόμενοι ἀθλῆσαι εἰσέλθετε...»
(Ἰδιόμελον τῶν Αἰνῶν Κυριακῆς τῆς Τυρινῆς)

Μέ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ ἀδελφοί μου εἰσερχόμαστε ἀπὸ αὐριο στὴν πρὶ ἱερῇ καὶ κατανυκτικῇ περιόδῳ τοῦ ὅλου ἐκκλησιαστικοῦ ἔτους. Κεντρικὸ μῆνυμα αὐτῆς τῆς περιόδου, πού ὀνομάζεται Ἁγία καὶ Μεγάλη Τεσσαρακοστή, εἶναι ἡ μετάνοια. Μετάνοια σημαίνει ἀλλαγὴ τοῦ τρόπου τοῦ σκέ-

πτεσθαι ἀλλὰ καὶ ἀλλαγὴ τοῦ τρόπου ζωῆς. Σημαίνει ὅμως καὶ ἀπαλλαγὴ ἀπὸ τὴν δουλεία τῶν παθῶν καὶ τῆς ἁμαρτίας. Σημαίνει τέλος γενναιότερη καὶ ἀποφασιστικότερη προσπάθεια ἀναβάσεως στοὺς κόσμους τῆς ἀρετῆς καὶ τοῦ ἁγιασμοῦ. «Μετανοεῖτε» ἦταν ἡ πρώτη λέξη καὶ τὸ πρῶτο κήρυγμα τοῦ Κυρίου μας καὶ γι' αὐτὸ ἀπετέλεσε καὶ τὸ κήρυγμα τῆς αἰωνιότητος: «ἤγγικε γάρ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν». Ὅλες οἱ δοκιμασίες τῆς ζωῆς, οἱ θλίψεις, οἱ πειρασμοὶ καὶ οἱ πόνοι τοῦ βίου αὐτὸ τὸ κήρυγμα ἐπαναλαμβάνουν: «Μετανοεῖτε». Ὅλες οἱ οἰκογενειακές ἢ οἱ ἐθνικές περιπτώσεις, οἱ βίαιες καὶ τρομοκρατικές ἐνέργειες, οἱ πολεμικές συγκρούσεις ἢ οἱ ἀπειλές πολέμων καὶ κυρίως ἡ βεβαιότητα τοῦ

θανάτου μέ τὸ μυστήριον πού αὐτὸς περικλείει, αὐτὴ τὴν φωνὴ τοῦ Θεοῦ ἐπαναλαμβάνουν: «Μετανοεῖτε»

Ἡ μετάνοια δὲν ἀποτελεῖ ὑπόθεση μόνο τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, ἀλλὰ διὰ βίου ὑπόθεση τοῦ ἀνθρώπου. Ἐπειδὴ ὅμως οἱ περισσότεροι εἴμαστε πολὺ ἀμελεῖς στὸ σημεῖο αὐτό, ὅρισε ἡ Ἁγία μας Ἐκκλησία αὐτές τίς

εὐλογημένες περιόδους τοῦ ἔτους καὶ κυρίως τὴν Μεγάλην Τεσσαρακοστήν, πού εἶναι μιὰ πορεία προετοιμασίας πρὸς τὸ Πάσχα, νά ἐντείνουμε τὴν προσπάθεια τῆς μετανοίας μας, βοηθούμενοι ἀπὸ τὴν νηστεία καὶ τὴν ὅλη κατανυκτικὴ ἀτμόσφαιρα τῆς περιόδου. Καλούμαστε ἀπὸ αὐριο νά ἐνδυθοῦμε τὴν στολή καὶ τὰ ἔργα τῆς μετανοίας. Ὁχι τὸν τύπο καὶ τὸ σχῆμα τῆς μετανοίας. Ὁ Κύριος μᾶς προσκαλεῖ λειτουργικὰ ἀπὸ σήμερα γιὰ τὸν σκοπὸ αὐτό: «Τό στάδιον τῶν ἀρετῶν ἠνέγκται· οἱ βουλόμενοι ἀθλῆσαι εἰσέλθετε». Τό στάδιο γιὰ νά ἀγωνισθοῦμε πρὸς ἀπόκτηση τῶν θείων ἀρετῶν (μᾶς λέγει) ἔχει ἀνοίξει. Ὅσοι ἐπιθυμεῖτε νά κάνετε αὐτὴ τὴν ἀθληση, ἄς εἰσέλθετε. Ἡ εἵσοδος σ' αὐτὸ τὸ στάδιο εἶναι ἐλεύθερη. Κανείς δὲν πληρώνει, ἀλλὰ οὔτε καὶ πιέζεται γιὰ νά μπεῖ. Αὐτὴ ἡ ἐλευθερία τῆς ἐπιλογῆς μας πού συνδέεται μέ τὸ αὐτεξούσιο, πού ἀπὸ τὴν δημιουργία μᾶς χάρισε ὁ Πανάγαθος Θεός, εἶναι γιὰ ὅλους μας ἓνα προνόμιο εὐθύνης. Πρέπει νά ὁμολογήσουμε ὅτι πολλοὶ ἀπὸ μᾶς δὲν ἀνταποκρινόμαστε μέ σοβαρότητα στὴν μεγάλη αὐτὴ δωρεὰ τοῦ Θεοῦ. Προτιμοῦμε κατ' αὐτὴ

τὴν ἱερῇ περίοδῳ τοῦ Τριωδίου, καὶ μάλιστα ἀπόψε, κατὰ τὴν ὥρα πού θά τελεῖται ὁ Α΄ Κατανυκτικός Ἑσπερινός, ἢ καὶ σέ ὀρισμένες περιπτώσεις ἀκόμη καὶ αὐριο Καθαρὰ Δευτέρα, νά ἐπιδιδόμαστε σέ ξέφρενες διασκεδάσεις, καὶ οἰνοποσίες μέχρι μέθης, ἄσεμνους χορούς καὶ καρναβαλικές ἐκδηλώσεις καὶ τὸ χειρότερο ὅλων σέ διακωμῶδηση

τῶν ἱερῶν μας συμβόλων, καί μάλιστα τῶν ἐκκλησιαστικῶν, πού πάντοτε σεβάστηκαν οἱ πρόγονοί μας μέσα καί ἀπό τά πιό ἀκραῖα ψυχαγωγικά τους ἔθιμα. «Τί ταύτης τῆς μανίας χαλεπώτερον» θά ἀναφωνοῦσε ὁ Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Θεολόγος. Μέ μοναδικά, μέ δραματικά

θά λέγαμε (χωρίς ὑπερβολή) μέσα καί σημεῖα μᾶς μιλάει αὐτούς τοὺς χαλεπούς καιροὺς ὁ Ἅγιος Θεός, ὁ Ὅποῖος θλίβεται μέ τὴν γελοιοποίηση τῆς Θείας Εἰκόνας πού προσβάλλει ὁ ἄνθρωπος τίς ἡμέρες αὐτές μέ τὴν κακῶς νοοῦμε-

νη ψυχαγωγία του, τῇ στιγμή μάλιστα πού ἕνας μέγας ἀριθμὸς ἀδελφῶν μας βιώνει ἔντονα τίς ὀδυνηρές ἐπιπτώσεις τῆς οἰκονομικῆς κρίσης.

Εἶναι ἀνάγκη λοιπόν νά ἀνανήψουμε καί νά ἀντιληφθοῦμε τά σημεῖα τῶν καιρῶν. Πρὸς τὸν σκοπὸ αὐτό μᾶς βοηθάει ἰδιαίτερα αὐτὴ ἡ κατανυκτικὴ περίοδος τῆς Μεγάλης Σαρακοστῆς, πού εἶναι στάδιο ἀρετῶν καί ἀθλήσεως. Ἡ νηστεία, ἡ προσευχή καί ἡ φιλανθρωπία ἀποτελοῦν τά ἰσχυρά πνευματικά ἐφόδια αὐτῆς τῆς εὐλογημένης περιόδου μέ τά ὁποῖα μποροῦμε νά ἀνεβοῦμε τοὺς ἀναβαθμούς τοῦ ἁγιασμοῦ καί τῆς χάριτος. Ἀπὸ αὐριο θά ἀρχίσουν νά ψάλλονται στοὺς Ἱεροὺς Ναοὺς καί

τά Μοναστήρια μας τά Μεγάλα Ἀπόδειπνα, οἱ Στάσεις τῶν Χαιρετισμῶν, οἱ Κατανυκτικοὶ Ἑσπερινοί, οἱ Προηγιασμένες Θεῖες Λειτουργίες καί οἱ ἄλλες ἐμπνευσμένες Ἱερές Ἀκολουθίες στίς ὁποῖες θά πρέπει νά συμμετέχουμε ὅσο πιό συχνά μποροῦμε, διότι γαλινεύ-

ουν τὴν ψυχὴ μας, μᾶς δίνουν δύναμη πνευματικὴ καί μᾶς ἐξαγνίζουν.

Ἄς ἀκούσουμε λοιπόν τὴν κατανυκτικὴ προτροπὴ τοῦ ἱεροῦ ὕμνωδοῦ καί ἄς εἰσέλθουμε μέ χαρὰ στό στάδιο τῶν ἀρετῶν μέ διάθεση πνευματικοῦ ἀγῶνος καί

εἰλικρινοῦς μετανοίας, ἔτσι ὥστε νά ἀξιωθοῦμε νά προσκυνήσουμε τὰ Ἅγια Πάθη τοῦ Κυρίου μας καί νά πανηγυρίσουμε τὴν ἐνδοξη καί πανευφρόσυνη Ἀνάστασή Του.

Καλὴ Ἁγία Τεσσαρακοστή !

Διάπυρος εὐχέτης πρὸς Κύριον,

Ο ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΣΑΣ

Ὁ Παναγίας Καλλίνικος

Κατὰ τὴ διάρκεια τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας κ. Καλλίνικος, ἀρκετὲς φορές λειτούργησε ἢ χοροστάτησε στό Ἱερό Προσκύνημα τῆς Παναγίας μας. Συγκεκριμένα, λειτούργησε τὴν Κυριακὴ τῆς Ὁρθοδοξίας καί τῆς Σταυροπροσκυνήσεως, τέλεσε τὴ Θεῖα Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων γιὰ τὰ δύο Δημοτικά Σχολεῖα τῆς Παροικίας, χοροστάτησε στοὺς τέσσερις ἀπὸ τοὺς ἔξι Κατανυκτικοὺς Ἑσπερινούς τῶν Κυριακῶν καί στὴν Δ' Στάση τῶν Χαιρετισμῶν.

κόμη και οι νέοι ταλαιπωρούνται από έντονα προβλήματα, έσωτερικές συγκρούσεις, ψυχικά άφωτα αδιέξοδα και άβάσταχτα κενά.

Νέες ώραιες, νέοι μορφωμένοι και πλούσιοι αγέλαστοι, κατηφείς και άπαισιόδοχοι. Μία έποχή κατακτήσεων, άποκαλύψεων, κερδών και έπιτυχιών, που όμως οι άνθρωποι της αισθάνονται στερημένοι, δίχως ψυχική υγεία, γαλήνη και χαρά. Συχνά τά πρότυπα των νέων μας είναι μελαγχολικοί τύποι της σκληρής μουσικής, της ξέφρενης και ταραγμένης. Μερικές φορές μάλιστα νομίζεις ότι τους άρέσει να καλλιεργούν τη θλίψη και την άπαισιοδοξία. Αντί η μουσική να ευφραίνει και να ανασταίνει την ψυχή, την καθιλώνει στόν πικρό πεσιμισμό. Είναι της μόδας τά μελαγχολικά πρόσωπα.

Η προκλητική ένδυση των νέων, ή όλονύκτια πρόχειρη διασκέδαση, ό παρασυρμός στή φοβερή μάστιγα των ναρκωτικών, ή μεγάλη κατανάλωση αλκοολούχων ποτών, ή πολύωρη νοσηρή εξάρτηση στό διαδίκτυο και άλλα πολλά παρόμοια όξύνουν τό πρόβλημα και καθόλου δέν τό θεραπεύουν. Σάν νά θέλουν σώνει και καλά μερικοί νά καταστρέψουν την υγεία τους, νά συντομεύσουν τη ζωή τους, νά μη τους ενδιαφέρει διόλου τό μέλλον. Οι στατιστικές είναι λίαν λυπηρές. Σέ όλο τον κόσμο 340.000.000 άνθρωποι ύποφέρουν σήμερα από σοβαρά προβλήματα ψυχικής υγείας. Σέ Εύρώπη και Αμερική ή Παγκόσμια Οργάνωση Υγείας αναφέρει πώς περίπου ό μισός πληθυσμός πάσχει από κατάθλιψη, μελαγχολία και την έλαφρότερη δυσθυμία.

Παρατηρεί λοιπόν κάποιος σήμερα ειλικρινά και μέ πόνο πώς ούτε ή νεότητα, ούτε ή ωραιότητα, ούτε ή δόξα της έπιτυχίας και της άνόδου, ούτε τά πολλά χρήματα και τά πανάκριβα ένδύματα δίνουν πάντοτε την αναμενόμενη χαρά και την πολυπόθητη ευτυχία. Έν τούτοις, μήπως ή συνεχώς παρουσιαζόμενη κατήφεια θέλει νά έπηρεάσει τους πάντες, ώστε νά πλουτίζουν οι βιομηχανίες ψυχοφαμάκων; Η ύπερβολική άθυμία, λέγον οι άγιοι πατέρες της έκκλησίας μας, είναι τό πονηρό πνεύμα της λύπης, που οδηγεί στην κατάθλιψη και τη μελαχο-

λία. Εύστοχα ειπώθηκε πώς ή κατάσταση της θλίψης μπορεί κάποτε νοσηρά νά γίνει ευχάριστη, μία μορφή ήπιου σαδομαζοχισμού. Η συνήθεια αυτής της σύγχρονης κοινωνίας εκφράζει και δηλώνει τη μεγάλη άπογοήτευση, που προέρχεται από την έλλειψη αξιών και τόν άτομικισμό.

Μπορεί ό κάθε άνθρωπος, αν αγωνιστεί και θέλει πραγματικά, νά άπορροίψει από τη ζωή του άμεσα ό,τι δέν του δίνει άληθινή αισιοδοξία, χαρά και ευχαρίστηση. Έτσι ό άνθρωπος θά έχει ήρεμία, ήσυχία και γαλήνη. Η συνειδησή του θά είναι αναπαυμένη, ή ζωή του άτάραχη, άκόμη και ό ύπνος του γλυκός. Ο ποιητής Τ. Έλιοτ λέγει: «Κάνοντας κάτι χρήσιμο, λέγοντας κάτι όρθό, άτενίζοντας κάτι πραγματικά ωραίο, άρκουν γιά νά όμορφύνουν τη ζωή σου». Ο Ντοστογιέφσκι έλεγε «ή όμορφιά θά σώσει τόν κόσμο». Είναι γεγονός πώς τό κακό, τό πονηρό, τό αίσχρό προκαλεί και δελεάζει, όμως τό καλό, τό αγαθό, τό ιερό και ωραίο είναι που πάντοτε θέλγει πραγματικά και συγκινεί βαθύτατα.

Η έλληνορθόδοξη παράδοση έχει δύναμη, άντοχή, νόημα, πίστη, παρηγοριά και έλπίδα. Η προσπάθεια όρισμένων νά ξεριζώσουν από τις καρδιές των ανθρώπων αυτή την πλούσια και ζωηφόρα παράδοση τό μόνο που θά καταφέρει θά είναι νά αυξήσει τους θλιμμένους, τους άπαρηγόρητους, τους ανέλπιδους. Η παράδοση αυτή γέννησε εκλεκτές μορφές αγίων και ήρώων. Ήλθε ό καιρός γιά μία ουσιαστική αναζήτηση, προς επανασύνδεση μέ την ιστορία, την παράδοση και τη συνέχεια της. Όρα ευπρόσδεκτη, κατάλληλη και άπαραίτητη γιά μία καινούργια ανακάλυψη της παραδόσεώς μας και της δυνατής βεβαιότητας που προσφέρει στην άπόγνωση, στην κατήφεια, στην κατάθλιψη και στή μελαγχολία. Νά τό αντίδοτο του πολλού ψυχικού πόνου των καιρών μας. Είναι άνάγκη σύντομα νά τό αναζητήσουμε προς θεραπεία. Δέν παίρνει άλλο μία άνοημάτιστη και μαύρη ζωή. Δέν είναι έτσι; Είμαι ύπερβολικός και παρωχημένος;

«Μακεδονία», 27/02/2011

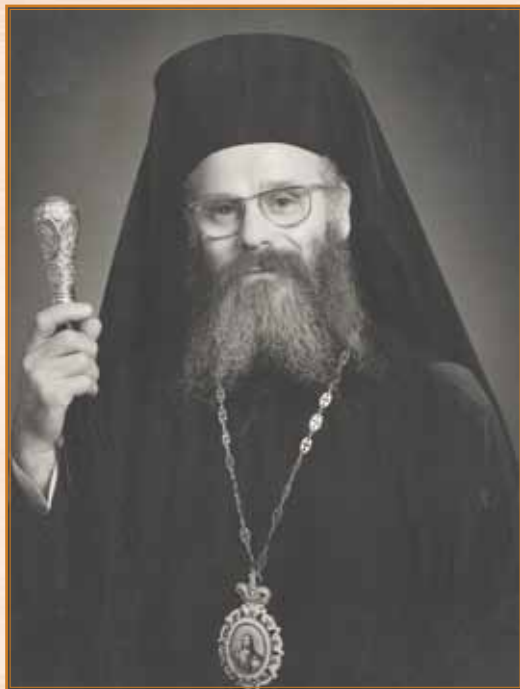
Τρία χρόνια από τήν κοίμηση τοῦ μακαριστοῦ Μητροπολίτου Παροναξίας κυροῦ Ἀμβροσίου Β΄

ὣν Κυριακή τῆς Σταυροπροσκυνήσεως, 27η Μαρτίου 2011, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Σύρου, Τήνου, Ἄνδρου, Κέας, Μήλου καί Μυκόνου κ. Δωρόθεος καί ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας κ. Καλλίνικος, τέλεσαν στό Ἱερό Προσκύνημα τῆς Παναγίας μας τῆς Ἑκατονταπυλιανῆς, τό τριετές

Μνημόσυνο τοῦ μακαριστοῦ Μητροπολίτου Παροναξίας, κυροῦ Ἀμβροσίου Β΄, τοῦ Παρίου († 25η Μαρτίου 2008).

Ἀκολούθησαν τά ἐγκαίνια τῆς αἰθούσης, ἡ ὁποία διαμορφώθηκε σέ χώρο τοῦ Βυζαντινοῦ Μουσείου τοῦ Προσκυνηματος, πρὸς τιμὴν τοῦ ἐκλιπόντος Ποιμενάρχου τῆς Ἱερᾶς μας Μητροπόλεως. Σέ αὐτήν, ἐκτίθενται μερικά ἀπὸ τά λιτά ἱερά ἄμφια, μέ τά ὅποια συνήδιζε νά ἱεουργεῖ ὁ μακαριστός, σταυροί, ἐγκόλπια, παράσημα, μετάλλια, ποιμαντικές ράβδοι καί διάφορα ἀλλά προσωπικά ἀντικείμενα τοῦ ἀειμνήστου Μητροπολίτου.

«Εὐαγγελίζου γῆ χαράν μεγάλην! Αἰνεῖτε οὐρανοὶ Θεοῦ τὴν δόξαν!...»

ρχιμ. λεξάνδρου Μοστράτου
Πρωτοσυγγέλλου ἐρ. s Μπτροπόλεως Παροναξίας

ὁτός ὁ θαυμασίος ὕμνος ἀντι-
χεῖ στίς Ἐκκλησίες τῆς ἁγίας
Ὁρθοδοξίας μας, ἀπ' ἄκρου σ'
ἄκρο, σέ ὅλα τὰ μήκη καὶ πλάτη
τῆς γῆς.

Καὶ πραγματικά, σήμερα γῆ
καὶ οὐρανός ἀπό κοινοῦ γιορ-
τάζουν καὶ πανηγυρίζουν. Ἡ
γῆ γιατί δέχεται τό μήνυμα τοῦ
Εὐαγγελισμοῦ! Καὶ ὁ οὐρανός
γιατί τό ἀνακοινώνει καὶ τό
ἐκπέμπει.

Καὶ ἐμεῖς οἱ ἄνθρωποι, καὶ μάλιστα οἱ
Ἕλληνες, καλούμαστε νά πανηγυρίσου-
με, νά γιορτάσουμε, νά χαροῦμε τή διπλή
καὶ μεγάλη σημερινή γιορτή, τή γιορτή
τοῦ διπλοῦ Εὐαγγελισμοῦ.

Τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς πάναγνης Κό-
ρης τῆς Ναζαρέτ, ἀλλά καὶ τοῦ Εὐαγγε-
λισμοῦ τῆς πατρίδας μας, τῆς «πατρίδας
τῶν πατρίδων». Γιατί ὅπως εἶπε καὶ ὁ ποι-
ητής Γκαίτε, «ὅτι εἶναι ἡ καρδιά γιά τόν
ἄνθρωπο, αὐτό εἶναι καὶ ἡ Ἑλλάς γιά τήν
ἀνθρωπότητα».

«Ἐπέβλεψεν» ὁ Κύριος «ἐπὶ τήν ταπει-
νώσιν τῆς δούλης αὐτοῦ» καὶ τήν ἀνέδειξε
Θεοτόκο καὶ μέ αὐτήν ἐλευθέρωσε πνευ-
ματικά τό ἀνθρώπινο γένος.

Ἀλλ' «ἐπέβλεψεν» ἐπίσης «ἐπὶ τήν τα-
πείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ» Ἑλλάδος καὶ
τήν ἀνέδειξε ἐλεύθερη ἀπό τή σωματική
καὶ ξενική δουλεία τεσσάρων αἰώνων.

Μεγάλα, λοιπόν, καὶ θαυμάσια, ἐξαί-
σια καὶ λαμπρά τὰ θρησκευτικά καὶ
ἐθνικά γεγονότα πού ἐορτάζουμε ἀπό
τόν Ἑβρο μέχρι τήν Κρήτη καὶ ἀπό τήν
Κέρκυρα μέχρι τή μαρτυρική μας Κύπρο.

Πῶς νά περιγράψω, πῶς νά ἐξιστορήσω
τό νόημα τῆς γιορτῆς;

Ἄν ἦμουν ρήτορας θά ἀπασχολοῦσα
τήν ἀγάπη σας μέ σειρά ὀμιλιῶν, μέ θέμα-
τα πού ἀπορρέουν ἀπό τό περιεχόμενο
τῆς σημερινῆς μεγάλης ἡμέρας. Ἐπὶ σειρά
αἰώνων στέναζε τό ἀνθρώπινο γένος κάτω
ἀπό τὰ φοβερά δεσμά τῆς ἁμαρτίας, τῆς
φθορᾶς, τοῦ θανάτου, τοῦ κακοῦ.

Ἡ ἀνυστασία τῶν πρωτοπλάστων δέν
ἦταν ἓνα τυχαῖο, ἓνα ἀσήμαντο, ἓνα συ-

νηθισμένο περιστατικό γιά τήν ἱστορία
τοῦ ἀνθρώπου.

Ἀντίθετα, ἦταν ἓνα πολύ πολύ σημα-
ντικό, τεράστιο λάθος, ἓνα σπουδαῖο καὶ
καθοριστικό σφάλμα, μία πολύ μεγάλη
ἁμαρτία, τήν ὁποία πλήρωσαν οἱ πρωτό-
πλαστοι μέ τήν ποινή τῆς ἐξώσεώς τους
ἀπό τόν Παράδεισο. Καὶ κοντά σ' αὐτούς,
ὁλόκληρο τό ἀνθρώπινο γένος ἀπομα-
κρύνθηκε ἀπό τόν Θεό.

Τό χάσμα, πού δημιουργήθηκε ἀνάμε-
σα στόν Θεό καὶ στόν ἄνθρωπο ἦταν ἀπέ-
ραντο καὶ ἀγεφύρωτο. Καὶ ὁ ἄνθρωπος,
ὁ ἄνθρωπος πού εἶχε πλαστεῖ ἀπό τόν
Δημιουργό του γιά τή χαρά καὶ γιά τήν
εὐτυχία τῆς αἰωνιότητος, εἶχε βυθιστεῖ
σέ φοβερό πνευματικό τέλμα, εἶχε περι-
πέσει σέ μία ἀξιοθρήνητη ἀπό κάθε ἄπο-
ψη κατάστασι.

Ἀπλάδῃ ἀπό ἄποψη θρησκευτική, ἠθι-
κή, κοινωνική, πολιτιστική, πνευματική,
ύπαρξιακή, φιλοσοφική, γνωσιολογική,
θεωρητική, πρακτική, μεταφυσική. Ὁ
ἄνθρωπος, ἡ κορωνίδα αὐτῆς τῆς δημι-
ουργίας, εἶχε χάσει τήν πραγματική του
ἄποψη, θέση καὶ ἔννοια σάν ὄντοτητα.
Τούς ἀνθρώπους τοὺς ἀγόραζαν καὶ τοὺς
πουλοῦσαν σάν τὰ ζῶα, ἡ γυναίκα δέν
θεωρεῖτο ἄνθρωπος, τὰ παιδιά τὰ πε-
τοῦσαν στόν καιάδα, τήν παρθενία δέν
τήν τιμοῦσαν.

Καὶ οἱ αἰῶνες περνοῦσαν. Καὶ ὅλοι πε-
ρίμεναν ἐναγώνια κάποιον λυτρωτή, κά-
ποιον ἀληθινὸ σωτήρα, πού ἐπιτέλους
θά ἐβγαζε τήν ἀνθρωπότητα στό σύνολό
της ἀπό τὰ ἀπαίσια βάραιρα τῆς κακί-
ας, τῆς ἀποστασίας, τῆς διαφθορᾶς, τῆς
παρακμῆς.

Καὶ νά! Ἡ ἄπειρη ἀγάπη τοῦ Θεοῦ γιά
τόν ἄνθρωπο, τοῦ Πλάστη γιά τό πλάσμα,
δέν μπορούσε νά βλέπει τόν ἄνθρωπο νά
καταδυναστεύεται ἀπό τή θανατηφό-
ρα δύναμη τοῦ κακοῦ. Καὶ ὅταν ἦρθε τό
πλήρωμα τοῦ χρόνου, ὅταν ἦρθε ἡ σω-
στή ὥρα, τότε εὐδόκησε νά στείλει στή
γῆ τόν Μονογενῆ Του Υἱό γιά νά ἐπιτε-
λέσει τό ἔργο τῆς σωτηρίας τοῦ ἀνθρώ-
που. Γιά νά γεφυρώσει τό χάσμα, γιά νά

Παρεκκλήσιο Εὐαγγελισμοῦ
τῆς Θεοτόκου Μαρτίσσης - 17ος αἰ.

συνδέσει ξανά καί νά ἐνώσει τόν ἄνθρωπο μέ τόν Θεό. Γιά νά πάθει στόν Σταυρό σάν εκπρόσωπος ὅλων τῶν ἀνθρώπων καί νά τιμωρηθεῖ στό πανάγιο πρόσωπο τοῦ Κυρίου ὅλο τό ἀνθρώπινο γένος γιά τήν ἀπειθεία καί παρακοή τῶν πρωτοπλάστων. Καί ἔτσι νά ἔρθῃ ἡ ἀπολύτρωση καί ἡ σωτηρία ἀπό τήν παρακοή τῶν πρωτοπλάστων. Καί ἔτσι νά ἔρθῃ ἡ ἀπολύτρωση καί ἡ σωτηρία τοῦ ἀνθρώπου. Καί ἀκριβῶς αὐτή τήν «εὐ-ἀγγελία», τήν καλή, τήν εὐχάριστη εἰδηση, ἔρχεται νά μᾶς θυμίσει ἡ σημερινή γιορτή.

Ὁ Τριαδικός Θεός τό σχέδιο τῆς σωτηρίας μας τό εἶχε προετοιμάσει «ἀπ' αἰῶνος». Διλαδή, ἀπό πολύ παλαιά. Καί τώρα τό πραγματοποιεῖ διά τοῦ Υἱοῦ Του. Καί ὡς ὄργανο καί μέσο καί ὄχημα πνευματικό γιά τήν κάθοδο τοῦ Υἱοῦ Του, ἐπιλέγει καί χρησιμοποιεῖ τό ἀγιότερο, τό ἀνώτερο ἀνθρώπινο πλάσμα τῆς γῆς. Τήν Ἀειπάρθενη Θεόνυμφη Δέσποινα τοῦ κόσμου. Ὁ Κύριος καταδέχεται νά γεννηθεῖ ἀπό γυναίκα γιά νά τιμήσει καί νά ἐξάρει τή γυναίκα καί νά προσδώσει τήν ἐννοια τοῦ πραγματικοῦ καί σωστοῦ φεμινισμοῦ. Γεννιέται ἀπό Παρθένο γιά νά τιμήσει τήν παρθενία. Γεννιέται ὡς βρέφος γιά νά τιμήσει τά βρέφη.

Ὁ Ἀρχάγγελος Γαβριήλ στέλνεται ἀπό τόν Θεό, ἔρχεται στό ταπεινό σπίτι τῆς Θεοτόκου στήν ταπεινή Ναζαρέτ καί ἐκεῖ τή συναντᾷ καί τῆς ἀπευθύνει τά λόγια: «Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ. Εὐλογημένη σύ ἐν γυναιξί. Εὐλογημένος ὁ καρπός τῆς κοιλίας σου».

Καί προσθέτει: «Μή φοβᾶσαι! Βρῆκες χάρη στό Θεό. Θά συλλάβεις παιδί, θά γεννήσεις γιό καί θά τόν ὀνομάσεις Ἰησοῦ. Αὐτός θά εἶναι Μέγας καί Υἱός Ὑψίστου».

Τή φυσική ταραχή τῆς Θεοτόκου ὁ Ἄγγελος καθησυχάζει μέ τούτα τά λόγια: «Θά ῥθῃ καί θά μείνει σέ σένα τό Ἅγιο Πνεῦμα καί θά σέ ἐνισχύσει ἡ θεία δύναμη. Γι' αὐτό καί τό βρέφος πού θά γεννηθεῖ ἀπό σένα θά εἶναι Υἱός Θεοῦ». Τότε, ἡ Παρθένος μέ ταπεινώση, συντριβή καί ἐπίγνωση τοῦ προορισμοῦ γιά τόν ὁποῖο τήν προόρισε ὁ Κύριος, ὑπάκουσε. Ἔσκυψε τήν ἀγία τῆς κεφαλῇ καί μέ πίστη πολλή δέχτηκε τό θεῖο θέλημα: «Ἰδοὺ ἡ δούλη Κυρίου, γένοιτο μοι κατὰ τό ρῆμα σου».

Τήν ὥρα πού ἦρθε ξαφνικά ὁ Ἄγγελος καί συνάντησε τήν Παρθένο στό σπίτι της, τήν εἶδε νά μελετᾷ τό λόγο τοῦ Θεοῦ. Αὐτό μᾶς διδάσκει πώς πρέπει νά εἴμαστε ἄνθρωποι τοῦ σπιτιοῦ, νά μὴν τριγυρίζουμε δεξιά καί ἀριστερά καί πώς χρειάζεται νά μελετοῦμε τό λόγο τοῦ Θεοῦ. Ἀλλά καί ἡ ὑπακοή τῆς Παρθένου στό θέλημα τοῦ Θεοῦ εἶναι πολύ διδακτική. Ἀπό τήν ὥρα τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, ἀμέσως ὁ Κύριος σωματώθηκε στήν ἄχραντη κοιλία της.

Ἡ γιορτή τοῦ Εὐαγγελισμοῦ εἶναι ἀπ' τίς πιό παλαιές Θεομνηστικές γιορτές. Εἶναι, θά ἔλεγα, ἡ ρίζα ὅλων τῶν δεσποτικών ἐορτῶν. Πέρασε στή λατρεία καί στό ἐορτολόγιο τῆς Ἐκκλησίας μας τόν 5ο μ.Χ. αἰῶνα. Βέβαια, ἡ μέρα τῆς γιορτῆς αὐτῆς δέν ἦταν πάντα ἡ σημερινή, διλαδή ἡ 25η Μαρτίου. Τόν 6ο αἰῶνα καθιερώθηκε νά γιορτάζεται σήμερα, διλαδή ἐννέα μῆνες πρίν τή γιορτή τῶν Χριστουγέννων.

Ὁ Εὐαγγελισμός τῆς Θεοτόκου ἔγινε ἔξ μῆνες μετὰ ἀπό τή σύλληψη τῆς Ἑλισάβετ, μετέρας τοῦ Προδρόμου. Τότε διλαδή πού ἡγεμόνας στή Συρία ἦταν ὁ Κυρήνιος. Ἡ Παρθένος Μαρία ἀπό τότε πού γεννήθηκε ἔμεινε στό σπίτι τῶν γονιῶν της γιά τρία χρόνια. Ἀπό κεῖ, ὅπως ξέρουμε, ὁδηγήθηκε στό Ναό τοῦ Σολομώντα, στό ἅγια τῶν ἁγίων, ὅπου ἔμεινε γιά δώδεκα χρόνια. Ἀρχιερέας τότε ἦταν ὁ Ζαχαρίας, ὁ γιός Βαραχίου καί πατέρας τοῦ τιμίου Προδρόμου. Ὅταν λοιπόν ἐγι-

νε ὁ Εὐαγγελισμός, ἦταν δεκαπέντε ἐτών.
Ὅλο τό ἀπύθμενο βάθος καί ὕψος τῆς σημερινῆς ἑορτῆς τό συμπτυνώνει ὁ ἱερός ὕμνογράφος στό ἐξῆς τροπάριο: «Ἀγγελικῶν δυνάμεων Στρατηγός ἀπεστάλη. Ἐκ Θεοῦ Παντοκράτορος, πρὸς Ἀγνήν καί Παρθένον. Εὐαγγελίσασθαι ξένον καί ἀπόρροπτον θαῦμα. Ὅτι Θεός ὡς ἄνθρωπος ἐξ αὐτῆς βρεφουργεῖται ἄνευ σπορᾶς ἀναπλάττων βρότειον, ἅπαν γένος. Λαοί εὐαγγελίζεσθε τήν ἀνάπλασιν κόσμου».

Δηλαδή: Ὁ Ἀρχάγγελος στάλθηκε ἀπό τόν Θεό στήν Παρθένο γιά νά τῆς ἀναγεῖλει εὐχάριστα, σπουδαῖο θαῦμα. Νά τί: Πώς ὁ Θεός θά γεννηθεῖ ἀπό αὐτήν κατὰ τρόπο ὑπερφυσικό καί παράδοξο, μέ σκοπό νά ἀναδημιουργήσῃ ὅλο τό ἀνθρώπινο γένος. Μπροστά λοιπόν στό θαῦμα αὐτό, ἅς ποῦμε σ' ὅλους, ἅς μεταδώσουμε τή χαρμόσυνη αὐτή εἴδηση.

Ὁ Ἰησοῦς Χριστός μέ τόν Εὐαγγελισμό γίνεται αὐτό πού δέν ἦταν, δηλαδή ἄνθρωπος. Καί γινόμενος ἄνθρωπος, πάλι μένει ἐκεῖνο πού ἦταν, δηλαδή Θεός. Ἀλλά καί ἡ Παρθένος ἐγινε ἐκεῖνο πού δέν ἦταν. Δηλαδή μητέρα. Καί ἔμεινε πάλι ἐκεῖνο πού ἦταν, δηλαδή παρθένος.

Ὅστε: Παρθένος πρό τῆς γεννήσεως τοῦ Σωτῆρος. Παρθένος ὅταν γεννᾷ τό Λυτρωτή μας, ἀλλά καί Παρθένος μετά ἀπό τή Γέννηση, Παρθένος γιά πάντα. Τρεῖς παρθενίες συνυπάρχουν καί ἁρμονικά εἶναι ἐνωμένες στό πανάγιο πρόσωπο τῆς ὑπερευλογημένης καί κεχαριτωμένης. Ἔτσι ἡ Θεοτόκος εἶναι Ἀειπάρθενη, δηλαδή πάντοτε Παρθένος.

Ὁ ἀξιόλογος καί λαμπρός διδάσκαλος τοῦ γένους μας Ἡλίας Μηνιάτης σέ κάποιον λόγο του γιά τή σημερινή γιορτή σημειώνει:

«Σιμά - πλάι δηλαδή - στή χάρη νά εἶναι Παρθένος καί Μητέρα τοῦ Θεοῦ, πού ἔλαβε ἡ Θεόνημφη Δέσποινα τοῦ κόσμου, εἶναι καί Μάνα τῶν χριστιανῶν. Κάθεται ἐκ δεξιῶν τῆς Θείας Μεγαλωσύνης ἡ Βασίλισσα τοῦ οὐρανοῦ καί τῆς γῆς!...». Πρὸς αὐτήν λοιπόν τή μόνη μας παρηγοριά, τή δύναμη μας, τό στήριγμά μας, τό «ἀποκούμπι» μας, τό κουράγιο μας, τή μόνη ἐλπίδα μας, τή χαρά μας, τή Σκέπη μας, τήν καταφυγή μας, καί πάλι σήμερα στρεφόμεστε μέ τήν εὐκαιρία τῆς γιορτῆς τοῦ θείου τῆς Εὐαγγελισμοῦ καί τήν παρακαλοῦμε ἀπό τήν ψυχὴ μας νά μᾶς φωτίζει, νά μᾶς παραδειγματίζει καί

νά μᾶς ἀξιώνει πάντοτε νά ἀντιγράψουμε, νά μιμούμαστε τήν ἀγιώτατή τῆς ζωή.

Καί ἀκόμα, νά διατηρεῖ γιά πάντα τήν πνευματική καί ἐθνική ἐλευθερία τοῦ ἔθνους μας. Νά σκέπει καί νά φρουρεῖ ἀπό παντός ἐχθροῦ τήν πατρίδα μας καί στόν καθένα μας καί στήν καθεμιά, νά χαρίζει πλούσια τά ἐπίγεια καί οὐράνια ἀγαθά τῆς.

Εἴκοσι αἰῶνες πέρασαν ἀπό τή μεγάλη ὥρα τοῦ Εὐαγγελισμοῦ. Ὅμως, μέχρι συντελείας τῶν αἰώνων, τά λόγια τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριὴλ πού εἶπε στήν πανάσπιλη Κόρη τῆς Ναζαρέτ θά μένουν καί θά παραμένουν πάντοτε ἄσβεστα καί ἀνεξίτηλα στίς καρδιές ὅλων τῶν χριστιανῶν τῶν ἐπερχομένων γενεῶν καί θά σηματοδοτοῦν τήν πνευματική τους πορεία.

Ὁ Εὐαγγελισμός τῆς Θεοτόκου θά μᾶς διδάσκει καί θά μᾶς θυμίζει τό μεγαλύτερο γεγονός τῆς ἱστορίας. Τό ὅτι δηλαδή ὁ Θεός ἦρθε στή γῆ καί ἐγινε ἄνθρωπος γιά νά κάνει τόν ἄνθρωπο κατὰ χάρη Θεοῦ.

Παράλληλα, ἡ ζωὴ τῆς ὑπερευλογημένης θά εἶναι γιά ὅλους μας ἄριστος διαχρονικός ὁδηγός καί ἄφθαστο παράδειγμα πρὸς μίμηση.

Ἡ Ἱερὴ Εἰκόνα
τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου
στό ὁμώνυμο παρεκκλήσιο
στή Μάρπησσα

ταυρέ Χριστοῦ τό τῶν Χριστιανῶν πολυθρύλλητον καύχημα. Σταυρέ Χριστοῦ τό τῶν Ἀποστόλων περιούσιον κήρυγμα. Σταυρέ Χριστοῦ τό τῶν προφητῶν ὑπέρτιμον ἐγκαλλώπισμα. Σταυρέ Χριστοῦ τό τῶν περάτων ἀγλαίσμα (Ἐγκώμιον εἰς τόν Τίμιον Σταυρόν).

Δανείστηκα αὐτά τά θεῖα λόγια, πού εἶναι λόγια ἐνός μεγάλου πατρός τῆς Ἐκκλησίας μας, τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου τοῦ Στουδίτη, σάν πρόλογο στά φτωχά λόγια πού θά ἀκολουθήσουν, γιατί ἀληθινά δένεται ἡ γλώσσα κάθε ἀδόκιμου ὁμιλητή, ὅπως εἶμαι ἐγώ, μπροστά στό Μυστήριό καί τό Μεγαλεῖο τοῦ Τιμίου καί Ζωοποιοῦ Σταυροῦ...

...Εἶναι γνωστό σέ ὅλους πώς τῶν «Ἁγίων ἀπάντων τά μύρια συστήματα» μέ πρώτη τή Θεοτόκο, πίστευαν ἀκράδαντα πώς «ἡ θύρα τοῦ Παραδείσου», ὁ τῶν πιστῶν στηριγμός, τό τῆς Ἐκκλησίας περιτείχισμα, εἶναι «τό ἀήτητον τρόπαιον», ὁ Πανάγιος Σταυρός τοῦ Κυρίου, «δι' οὗ ἐξηφάνισται ἡ ἀρά καί κατήρηται τοῦ θανάτου ἡ δύναμις, καί ὑψώθημεν, ἀπό γῆς πρὸς οὐράνια» καί διεκήρυτταν πάντοτε πώς αὐτός εἶναι «τό ὄπλον τό ἀκαταμάχητον», ὁ ἀντίπαλος τῶν δαιμόνων, ἡ δόξα τῶν Μαρτύρων καί τῶν Ὁσίων τό ἐγκαλλώπισμα, ἀλλά καί ἔπαυσαν ἀκατάπαυστα, «Τόν Σταυρόν Σου προσκυνοῦμεν Δέσποτα, καί τήν Ἁγίαν Σου Ἀνάστασιν δοξαζόμεν», γιατί χωρίς Σταυρό δέ θά βλέπαμε τήν Ἀνάστασι καί χωρίς Σταυρική Θυσία δέν θά φθάναμε στή Λύτρωσι. Χωρίς Σταυρό ἦταν ἀδύνατη ἡ ἐλευθερία μας. Ἄς τόν ἀσπαστοῦμε μέ εὐλάβεια, μέ χαρά καί μέ φόβο καί ἄς ψάλλουμε δυνατά: «Λάμπρον ὁ τοῦ Κυρίου Σταυρός, τὰς φεγγοβόλους ἀστραπὰς σου τῆς χάριτος». Λάμπρον, γιά νά φωτισθεῖ ὁ ἐσκοτισμένος ἀπό τά πάθη νοῦς μας, γιά νά δοῦμε τό δρόμο τῆς σωτηρίας καί γιά νά θερμανθεῖ ἡ καρδιά μας ἀπό ἀγάπη καί πόθο γιά τόν Χριστό πού

Ὁ Σταυρός Εὐλογίας τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνήματος, ὁ ὁποῖος περιέχει ἀσπόμετρο Τιμίου Ἐύλου

ἐπάνω σέ ἐσένα ἔχυσε τοὺς κρουνοὺς τοῦ Πανάγιου Αἵματός Του καί κάρφωσε τά ἄχραντα μέλη του. Λάμπρον, γιά νά διαλυθοῦν τά σκοτάδια «τοῦ ἄρχοντος τοῦ κόσμου τούτου» καί γιά νά φανερωθοῦν οἱ παγίδες καί τά βάραιθρα στά ὁποῖα μᾶς ὀδηγεῖ. Λάμπρον, γιά νά τυφλωθοῦν ἀπὸ τό ἐκθαμβωτικό σου φῶς καί ἔτσι νά ἔλθουν σέ συναίσθησι ὅλοι οἱ ἐχθροί σου, οἱ ἐχθροί αὐτῶν πού σέ ἔχουν στολίδι, φυλακτό καί σημαία. Ἀλήθεια πόσο ἐλεημένοι ἀπὸ τόν καλὸ Θεὸ πρέπει νά αἰσθανόμαστε ἐμεῖς οἱ Χριστιανοὶ πού μᾶς χάρισε ἕνα τέτοιο ὄπλο, εὐκόλο καί γρήγορο στή χρήσι ἐναντίον τῶν δυνάμεων τοῦ σκότους, μέ τίς ὁποῖες παλεύουμε μέρα καί νύκτα...

Ἄς ἀπολαύσουμε ἐδῶ ὅσα ἔγραψε γιά τόν Τίμιό Σταυρό ὁ Οἰκουμενικός διδάσκαλος, Ὁσῖος Ἐφραίμ ὁ Σύρος: «Καύ-

χημα τῶν καυχημάτων εἶναι ὁ Σταυρός... γιὰ τόν ὁποῖο καί καυχώμαστε μαζί μέ τόν μακάριο Παῦλο, λέγοντας: “Ἐμεῖς ποτέ νά μήν καυχηθοῦμε γιὰ ἄλλο τίποτε παρά μόνο γιὰ τόν Σταυρό τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ”» (Γαλ. 6,4). Γι’ αὐτό ἄς ἔχουμε τόν Ζωσποιοῦ Σταυρό καί στίς πόρτες μας, καί στό μέτωπό μας, καί στά μάτια μας, καί στό στόμα, καί στό στήθος, καί σέ ὅλα τά μέλη μας. Αὐτόν ἄς μεταφέρουμε μαζί μας καί ἄς ὀπλιζόμαστε μέ αὐτόν, πού εἶναι τό ἀνίκητο ὄπλο τῶν Χριστιανῶν, ὁ νικητής τοῦ θανάτου, ἡ ἐλπίδα τῶν πιστῶν, τό φῶς τῶν περσάντων, ὁ καθαιρέτης τῶν αἱρέσεων, τό στήριγμα τῆς Ὁρθόδοξης Πίστεως, τό μεγάλο φυλακτήριο τῶν πιστῶν, τό σωτήριο καύχημα τῆς Ἐκκλησίας. Αὐτόν τόν Σταυρό, Χριστιανοί, ἄς μήν παραλείπουμε νά τόν περιφέρουμε κάθε ὥρα καί στιγμή σέ κάθε τόπο καί χωρίς αὐτόν τίποτε νά μήν κάνουμε...

... Ἄς βάλουμε ὅλοι καλή ἀρχή ἀπό τώρα νά κάνουμε σωστά καί μέ εὐλάβεια τό σημεῖο τοῦ Σταυροῦ καί ἄς μήν προσθέτουμε καί αὐτή τήν ἁμαρτία στίς τόσες ἄλλες πού ἔχουμε...

“Ὅλοι μας ἔχουμε τό δικό μας σταυρό πού μᾶς τόν διάλεξε ὁ ἴδιος ὁ Θεός, τόν ὁποῖο ἂν δέν σπῶνουμε ἢ προσπαθήσουμε νά πετάξουμε ἀπό πάνω μας τότε δέν μπορούμε νά ἀκολουθήσουμε τό Χριστό διότι, «Ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἀκολουθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτόν καί ἀράτω τόν σταυρόν αὐτοῦ καί ἀκολουθήτω μοι». Καί ὁ προσωπικός μας σταυρός δέν εἶναι ἄλλος ἀπό τίς δοκιμασίες καί τοὺς πειρασμούς πού συναντᾶμε κάθε μέρα, ἀπό τίς ἀσθένειες καί τὰ βάσανα πού μᾶς βρίσκουν, ἀπό τίς θλίψεις καί στενοχώριες, ἀπό τό βάρος τῶν ἁμαρτιῶν καί τῶν ἐλαττωμάτων. Ἀπό τίς τόσες ἀδυναμίες μας καί τίς ἀμέτρητες ἐλλείψεις μας. Ὅλα αὐτά καί ἄλλα πολλά εἶναι ὁ σταυρός μας πού ἂν δέν σπῶνουμε μέ ὑπομονή καί ἐλπίδα στόν Πρῶτο καί κατ’ ἐξοχὴν Ἐσταυρωμένο, δέν μπορούμε νά φθάσουμε στήν προσωπική μας Ἀνάσταση, στήν προσωπική μας Λύτρωση. Δέν μπορούμε νά φθάσουμε στόν ἀγιασμό, δέν μπορούμε νά μποῦμε στόν Παράδεισο, ἀφοῦ

«στενή ἡ πύλη καί τεθλιμμένη ἡ ὁδός ἡ ἀπάγουσα εἰς τήν αἰώνιον ζωὴν».

...Στό Ἅγιον Ὅρος ὑπάρχει μία ὑπέροχη τοιχογραφία ἐνός ἐσταυρωμένου πού δέν εἶναι ὁ Χριστός, ἀλλά ἓνας μοναχός. Γύρω του παραστέκονται δαίμονες πού τόν σημαδεύουν μέ τὰ πεπτρωμένα βέλη τους πού εἶναι οἱ διάφορες ἁμαρτίες. Ἐκεῖνος ὅμως μένει ἀκίνητος, ὅπως ὁ Χριστός μας. Ἀλλοίμονο ἂν κατέβαινε, θά ἐματαιώνετο τό ἔργο τῆς σωτηρίας μας. Ἔτσι καί ἐμεῖς, ἂν κετέβουμε δέν πρόκειται νά ἀναστηθοῦμε, δέν πρόκειται νά σωθοῦμε. Ἐπάνω στό Σταυρό καρφώνουμε τόν παλαιό ἄνθρωπο «τόν φθειρόμενο», τόν ἁμαρτωλό, τόν ἀσεβῆ καί ἀσελγῆ. Τόν ἐπιπόλαιο καί ἀμελῆ. Τόν ὑπερήφανο καί ἀλαζόνα. Τόν παραβάτη τοῦ θείου θελήματος καί ἀποστάτη. Ἐκεῖ ἐξ αἰτίας τῆς Σταυρικῆς θυσίας τοῦ Κυρίου, γίνεται ἡ μεγάλη ἀλλαγὴ στό καλύτερο, στό ἀγιώτερο. Ἐκεῖ ἀπαλλασσόμαστε ἀπὸ ὅσα μᾶς χωρίζουν ἀπὸ τό Θεό, ἐκεῖ δίδεται ἡ ἄφεση καί ἐκεῖ γίνεται ἡ μυστική ἔνωση τῆς ψυχῆς μέ τόν Γλυκύτατο Νυμφίο, τόν Ἰησοῦ...

(ποσπάσματα πό μιλία, ποία κφωνήθηκε μετά τό πέρας το Κατανυκτικο σπερινο , τ s Κυριακ s τ s Σταυροπροσκυνήσεως, στά πλαίσια τ s Σχολ s Γονέων το ερο Προσκυνήματος τ s Παναγίας μας).

Πρίν σου στείλει Θεός
τόν Σταυρό πού σπῶνεις,
τόν κοίταξε μέ τὰ πάνσοφα μάτια Του,
τόν ξέτασε μέ τή θεία λογική Του,
τόν λεγξε
μέ τήν τελείωτη δικαιοσύνη Του,
τόν θέρμανε
στήν γεμάτη γάπη καρδιά Του,
τόν ζύγισε καλά
μέ τὰ στοργικά Του χέρια,
μήν τυχόν καί πέσει βαρύτερος
π’ σο μπορε s νά σπκώσεις.
Κι φο πελόγησε τό θάρρος σου,
τόν ε λόγησε καί τόν πώθησε
στούς μους σου...

‘Απ’ τή ζωή τοῦ γηροκομείου μας

Γράφει ἡ Στέλλα Τσαντουλή

Τό φιlanθρωπικό ἔργο τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας εἶναι δεδομένο, ἀξιόλογο καί σπουδαῖο σέ κάθε ἐποχή. Μέσω αὐτοῦ ἀνακουφίζονται συνάνθρωποί μας ἀνεξαρτήτως φύλλου, ἡλικίας καί πατρίδας. Δεδομένο ὅμως εἶναι καί τό γεγονός ὅτι τό ἔργο αὐτό δέ θά ὑφίστατο ἐάν δέν ὑπῆρχαν οἱ εὐλαβεῖς ἐκεῖνοι χριστιανοί πού τό πιστεύουν καί τό στηρίζουν, ἡθικά ἢ ὑλικά, ἀτομικά ἢ συλλογικά. Αὐτό φαίνεται καθαρά στήν περίπτωση τοῦ Γηροκομείου τῆς τοπικῆς μας Ἐκκλησίας.

Ἐνα ἔργο πού, ἀπό τή σύλληψη τῆς ιδέας ὑλοποίησής του ἀπό τόν Μακαριστό Μητροπολίτη Παροναζίας κυρό Ἀμβρόσιο Β΄, μέχρι καί σήμερα, στηρίζεται στήν προσφορά πλήθους ἀνθρώπων πού προσέφεραν καί προσφέρουν σέ αὐτό ἀνιδιοτελῶς τίς γνώσεις τους, τόν ἐλεύθερο χρόνο τους, τήν ἀγάπη τους, σέ ὁρισμένες δέ περιπτώσεις, τήν ἴδια τους τήν ψυχή πρὸς ὄφελος τῶν ἄλλων, χωρίς νά περιμένουν κανένα ἀντάλλαγμα. Οἱ ἀνθρωποι αὐτοί εἶναι ὅλοι ὅσοι κατά καιρούς διετέλεσαν μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου του, οἱ φίλοι καί οἱ ἐθελοντές αὐτοῦ.

Τό τρέχον ἔτος, μέ ἀπόφαση τοῦ συμβουλίου τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσης, τῆς 27ης Νοεμβρίου 2009, ἔχει χαρακτηριστεῖ ὡς Εὐρωπαϊκό Ἔτος Ἐθελοντισμοῦ. Μέ ἀφορμή τό γεγονός αὐτό καταβάλλεται μία ὁργανωμένη προσπάθεια ἐνθάρρυνσης, ὑποστήριξης καί συστράτευσης περισσότερων ἐθελοντῶν γιά τή βελτίωση τῆς ποιότητας ζωῆς τῶν διαβιούντων Γερόντων ἀλλά καί τοῦ τρόπου λειτουργίας τοῦ Γηροκομείου μας.

Γιά τό λόγο αὐτό διοργανώθηκε, στίς

23 Φεβρουαρίου, ἀπό τή Διοίκηση τῆς Μονάδας, σέ συνεργασία μέ τό Σύλλογο Γυναικῶν Νάουσας, ἕνα ἀπογευματινό τσάι. Σκοπός τῆς ἐκδήλωσης αὐτῆς δέν ἦταν τόσο ἡ ψυχαγωγία, ἡ ὁποία ἔτσι κι ἄλλιῶς ἐπιτεύχθηκε, ὅσο ἡ ἐνημέρωση, εὐαισθητοποίηση καί ἐνεργοποίηση συλλόγων, φορέων καί ἀπλῶν πολιτῶν τοῦ νησιοῦ γιά προσφορά ἐθελοντικῆς ἐργασίας στό Γηροκομεῖο.

Ἡ ἀρχή ἔχει ἤδη γίνει ἀπό τό Σύλλογο Γυναικῶν Νάουσας, ἀπό τοὺς πιό δραστήριους τοῦ νησιοῦ μέ ποικιλόμορφη δράση! Πολλά ἀπό τά μέλη του ἔχουν γραφεῖ στήν ομάδα τῶν ἐθελοντῶν καί καλύπτουν ἐπὶ ἐβδομαδιαίας βάσης μέρος τῶν λειτουργικῶν ἀναγκῶν μας. Παράλληλα ἔχουν καθιερώσει τήν τελευταία Κυριακή κάθε μήνα, σέ συνεννόηση πάντα μέ τή Διεύθυνση τῆς Μονάδας, νά μαγειρεύουν γιά τοὺς Γέροντες καί νά περνοῦν τό πρωινό μαζί τους ψυχαγωγώντας ἀλλά καί διακονώντας τους.

Τήν πάντα εὐχάριστη παρουσία τους τήν προσδοκοῦν μέ λαχτάρα οἱ Γέροντές μας. Ὅπως καί κάθε ἄλλη ἐπίσκεψη πού ἀλλάζει τήν καθημερινότητά τους καί τοὺς ἀναπτερώνει τό ἡθικό. Πρόσφατο παράδειγμα ἡ αἰφνιδιαστική ἐπίσκεψη ἀντιπροσωπείας μαθητῶν τοῦ Γυμνασίου Παροικίας, μέ τή συνοδεία καθηγήτριάς τους, ἀλλά καί

ή προγραμματισμένη των παιδιών του Κατηχητικού Σχολείου της Ένορίας του Κώστου. Καί στίς δύο περιπτώσεις, οί επισκέπτες μας μέ δωρεές αναλώσιμων αγαθών κατόρθωσαν νά καλύψουν μέρος των λειτουργικών αναγκών μας γιά αρκετά μεγάλο χρονικό διάστημα.

Ο Κώστος, ό Πρόδρομος, οί Λεῦκες καί ή Μάρπησσα, άν καί μικρά σέ πληθυσμό χωριά, έχουν από τους πιό παλιούς, ενεργούς καί δραστήριους έθελοντές του Γηροκομείου. Είναι άνθρωποι πού βλέπουν ισότιμους τους τους Γέροντές μας, μέ καλή διάθεση καί αγάπη στήν καρδιά. Άνταποκρίνονται πάντα μέ προθυμία, ενώ οργανώνονται καί συντονίζονται σέ ομάδες σύμφωνα μέ τίς ανάγκες μας. Συνάμα όμως έχουν καί ένα άλλο χαρακτηριστικό γνώρισμα, τή διάκριση στή συμπεριφορά καί τή σοφία νά ξεχωρίζουν τί πραγματικά χρειαζόμαστε.

Κάπως έτσι θέλουμε τους έθελοντές μας. Η προσφορά τους είναι πολύ σημαντική γιά έμάς. Μας συγκινεί τό έργο καί ή κοινωνική τους ευαισθησία μέσα από τήν όποία προσδίδεται άλλη δυναμική στή μεγάλη οικογένεια του Γηροκομείου μας.

Χαρακτηριστικό παράδειγμα αποτελεσι ή πραγματοποίηση των θεοσούστατων τελετών στό Έκκλησάκι της Μονάδας μας, οί όποίες αποκτούν άλλη διάσταση όταν πλαισιώνονται από τους έθελοντές. Στήν τέλεση της Θείας Λειτουργίας, άνήμερα της κοιμήσεως του προστάτη μας Αγίου Αρσενίου, τήν 31η

Ίανουαρίου αλλά καί της 12ης Μαρτίου, πολλοί έθελοντές συμμετείχαν καί συμπροσευχήθηκαν μέ τους παππούδες μας, όπως καί κατά τήν τέλεση των Χαιρετισμών εις τήν Ύπεραγία Θεοτόκο τήν 18η Μαρτίου. Διαβιούντες Γέροντες καί έθελοντές μέ τή συμμετοχή στή λειτουργική ζωή της Έκκλησίας αισθάνονται έντονα τόν αγιασμό καί τήν έμπρακτη έκφραση της αγάπης του Θεού Πατέρα.

Μία αγαπημένη καί συνάμα δημιουργική συνήθεια των Παππούδων μας, τήν περίοδο της Μεγάλης Τεσσαρακοστής, είναι ή κατασκευή πασχάλινων λαμπάδων οί όποίες διατίθενται προς πώληση στό έκθετήριο του Έροϋ Προσκυνήματος Παναγίας Έκατονταπυλιανής καί στους κατά τόπους Ένοριακούς Ναούς του νησιού. Γιά πρώτη χρονιά φέτος οί έθελοντές συμμετείχαν στή δραστηριότητα αυτή καταθέτοντας τίς γνώσεις καί τήν φαντασία τους. Παράλληλα γέμισαν έποικοδομητικά τό χρόνο των γερόντων μας βελτιώνοντας τίς δεξιότητές τους.

Σημαντική ήταν ή παρουσία – προσφορά των έθελοντών καί κατά τήν γιορτή πού πραγματοποίησαν οί μαθητές του Κατηχητικού Σχολείου του Έροϋ Προσκυνήματος Παναγίας Έκατονταπυλιανής, τήν 26η Μαρτίου, στήν αίθουσα έκδηλώσεων της Μονάδας, τήν όποία διοργάνωσε ή κατηχήτρια του Έροϋ Προσκυνήματος, πρεσβυτέρα Άννα Φουρνιστάκη. Γιορτή πού τίμησαν μέ τήν παρουσία τους ό Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Σύρου κ. Δωρόθεος Β΄, ό Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας κ. Καλλίνικος, πολλοί κληρικοί της Πάρου, εκπρόσωποι των τοπικών

ἀρχῶν τοῦ νησιοῦ καί πληθὸς κόσμου.

Ἡ γιορτὴ τῶν παιδιῶν ἦταν ἀφιερωμένη στὴν Πρώτη μεταξύ τῶν Ἁγίων, στὴν Παναγία μας. Ἡ θαυματουργικὴ Της χάρις ξεχωριστὴ καί ἐκδηλώνεται στοὺς ἀνθρώπους μέ πολλοὺς τρόπους. Ὡς ἔκφραση εὐγνωμοσύνης ἀλλὰ καί βαθύτατης πίστεως στὴν ἀγιότητά Της, κάθε τόπος ἔχει καί μία θαυματουργικὴ εἰκόνα τῆς Παναγίας μέ τό δικό Της προσωνύμιο τό ὁποῖο ἀποδόθηκε μέ ἀφορμὴ θαύματα, γεγονότα, τόν τρόπο ἀγιογραφίας, εὗρεσης ἢ προέλευσης, ἀπὸ τῆ θέσις ἢ τό σχῆμα τοῦ ναοῦ ἢ καί ἀπὸ ἄλλους τυχαίους λόγους.

Μέ ὅποιο ὄνομα καί ἂν ἐπικαλούμαστε τὴν Παναγία μας ἄς παρακαλέσουμε, μέ ὅλη τὴ δύναμη τῆς ψυχῆς μας, νά στηρίζει τοὺς Παπποῦδες μας στὸν πνευματικὸ τους ἀγώνα καί νά ἐνδυναμώνει τοὺς ἐθελοντές μας στό κοινωνικὸ ἔργο πού ἐπιτελοῦν στό Γηροκομεῖο!

Καλὴ Ἀνάστασις!

Μὰς ἐνίσχυσαν οικονομικά οἱ:

Τερά Μητρόπολη Παροναξίας, Παιδικὴ Χορωδία Δήμου Πάρου, Κατηχητικὸ Σχολεῖο Ἐνορίας Κώστου, Ὁρθόδοξος Χριστιανικὸς Σύλλογος «Ἅγιος Ἀρσένιος Μοσχάτου», Σύλλογος Παρίων – Ἀντιπαρίων «Ἡ Ἐκατονταπυλιανή», Πολιτιστικὸς Σύλλογος ΑΤΛΑΝΤΙΣ, Σύλλογος Γυναικῶν Νάουσας, κυτίο Ἱεροῦ Ναοῦ Παντανάσσης Νάουσας, οἱ φίλες τῆς μακαριστῆς Ἑλένης Μάλαμα, οἰκογένεια Ἀνδρέου & Ζαμπέτας Μονδάνου, οἰκ. Ἰωάννου Φραγκοῦλη, οἰκ. Σμαραγδῆς Μαύρη, Ἀγοῦρου Ζηνοβία, Ἀλιπράντης Παναγιώτης, Ἀντωνέλλου Μαρία, Βαφιά Ἀδριανή & Σταύρου Δημήτριος, Βαφιά Ἄννα, Βιάζη Μαρία, Βιτσηλαῖος Νικόλαος, Δαμίας Μηνᾶς, Δέγλερης Νικόλαος & Ροδοπούλου Βασιλική, Δημητρόπουλος Ἀνδρέας, Ζουμή Ἀγαθή, Ἰγνατιάδης Νικόλαος, Καλαβροῦ Εἰρήνη, Καλαργύρου Μαρουσῶ, Καλατζή Μαρία, Καπὴ Πόπη, Καλοκαιρινοῦ Φλώρα, Κεφάλας Γεώργιος, Κορακάκη Ἄννα, Κονταράτος Μιχαήλ, Κονταράτου Μαρία, Κοσμοπούλου Ἑλένη, Κουφοπούλου Ματίνα, Κρη-

τικοῦ Μαριγοῦλα, Κωβαῖος Ἰωάννης, Λάμπρου Πολυξένη, Λάμπρου Θεοδώρα, Λεοντῆ Ἑλένη, Λουκῆς Ἐμμανουήλ, Λουκῆς Νικόλαος, Μαρῆς Ἀλέξανδρος, Μαρῆς Βασιλική, Μαρὺλη Εὐσταθία, Μελανίτη Ἀσημίνη, Μητροπούλου Εἰρήνη, Μιχαλόπουλος Γεώργιος, Μπιζᾶ Ζαμπέτα, Μπιζᾶς Ἰωάννης, Μπιζᾶς Νικόλαος, Μπουρνιά Αἰκατερίνη-Φωτεινὴ, Μωραϊτάκη Πετροῦλα, Μωραϊτάκης Κωνσταντῖνος & Ναυσικᾶ, Ναυπλιώτη Τζένη & Φλώρα, Νικηφοράκη Βαρβάρα, Νούση Ἀγγελική, Παντελαῖος Ἡρακλῆς, Παπασταύρου Ἀργυρῶ, Παπατζιᾶν Βιργινία, Πάστρα Καίτη, Πατέλη Ἀνδριανή & Αἰκατερίνη, Πατέλη Παρασκευή, Παχυνῆς Μιχαήλ, Πετρόπουλος Γεώργιος & Στυλιανός, Ραγκούσης Γεώργιος, Ραγκούσης Γεώργιος & Ζαμπέτα, Ραγκούσης Νικόλαος, Ροδόπουλος Κωνσταντῖνος, Ρουσάκη Εἰρήνη, Ροῦσσης Ἀναστάσιος, Ροῦσσης Παναγιώτης, Ροῦσσου Εἰρήνη, Ροῦσσου Στέλλα, Σαμαλτάνη Σοφία, Σαρρῆς Κώστας, Σιφναῖος Ἀντώνιος & Γιαννοῦλα, Σκιαδά Ἀσπασία, Σκιαδά Μαρία, Σπανόπουλος Στυλιανός, Τζανακοπούλου Εὐαγγελία, Τζουγανάτου Ἑλένη, Τριαντάφυλλος Νικόλαος, Τριώδας Δημήτριος, Τσαντουλῆς Γεώργιος, Φαρούπου Ἑλένη, Φραγκοῦλη Ἀρτεμία, Φραγκοῦλη Φιλιππίνα, Φραγκοῦλης Μάρκος, Χανιώτης Νικόλαος, Χατζηνικολάου Αἰκατερίνη, Χερουβεῖμ Νικόλαος, Χριστοφόρου Καλλιόπη, Χιωτίνη Χρύσα, Ψαλτάκης Παναγιώτης, π. Ἐπιφάνιος Δημητσούδης, π. Ἰωάννης Νικηφοράκης, π. Ἀντώνιος Παραρᾶς καί ἄρκετοὶ πού θέλησαν νά κρατήσουν τὴν ἀνωνυμία

τους.

Προσέφεραν στό Γηροκομείο μας από τό περίσσευμα τῆς ἀγάπης τοῦς οἱ:

Ἱερό Προσκύνημα Παναγίας Ἑκατο-
νταπυλιανῆς, Ἑνορία Τιμίου Προδρό-
μου, Ἑνορία Ἀντιπάρου, Ἑνορία Μετα-
μορφώσεως Σωτῆρος Μάρπησσης, Ἑνο-
ρία Ἁγίου Ἰωάννου Θεολόγου - Δρυοῦ,
Κατηχητικό Σχολεῖο Κώστου, Ἱερά
Μονή Ἁγίου Ἀρσενίου - Χριστοῦ Δά-
σους, Ἱερά Κοινοβιακή Μονή «Ζωοδόχος
Πηγὴ» Λογγοβάρδας, Κέντρο Ὑγείας
Πάρου, Κινητὴ Μονάδα Ψυχικῆς Ὑγεί-
ας - Γκίκας Ἀκίνδυνος, Λιμεναρχεῖο
Πάρου, Γυμνάσιο Παροικίας, Ἐμπορι-
κὸς Σύλλογος Πάρου - Ἀντιπάρου, Σύλ-
λογος Γυναικῶν Νάουσας, Σύλλογος
Ἀνακαινίσεως Ἁγίας Τριάδας Λευκῶν,
Σύλλογος Γυναικῶν Πάρου «ΑΡΗΙΣ»,
Σύλλογος Κώστου, Ἀλβέρτη, Ἀλιπρά-
ντη Σταματούλα & Εὐάγγελος - ΚΡΕΑ-
ΤΑΓΟΡΑ, Ἀλιπράντη Στέλλα, Ἀλιπρά-
ντης Ἀποστόλης - ΦΡΟΥΤΟΕΠΙΛΟΓΗ,
Ἀλιπράντης Κώστας-CARREFOUR
ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ, Ἀναγνωστοπούλου
Μαρία, Ἀντιπαριώτη Μαρούλη, Ἀρι-
στεράκη Ἀγγελικὴ ANGELA - Βιοτε-
χνία Ἐτοιμῶν Ἐνδυμάτων, Ἀρκουλῆς
Κωνσταντῖνος, Ἀρτσάνος Ἀπόστολος &
Σκιαδά Ἀσπασία, Βαβανοῦ Δέσποινα,
Βελέτζας Ἀντώνης, Βιτζηλαίου Βέτα,
Βιτουλαδίτης Κωνσταντῖνος - ΜΕΓΑ
Α.Ε., Γεμελιάρη Δάφνη, Γλυνὸς Πανα-
γιώτης, Γρατσίας Ἑμμανουήλ, Δαφερέ-
ρα Χριστίνα, Δαφερέρας Ἀριστείδης,
Δευτερίγου Καλλιόπη, Ὡμα - Κοντοῦ
Εἰρήνη, Καβάλη Λουίζα, Καλακῶνας
Ἀντώνης - CAMPING ΚΟΥΛΑ, Καλο-
καιρινοῦ Φλώρα, Καπαροῦ Ἰωάννα,
Καρασαντές Δημήτριος, Καρδάσης

Νίκος & Ἀγγελικὴ, Κεμπάμπης Πανα-
γιώτης, Κεφάλα Εὐαγγελία, Κεφάλα
Σοφία, Κεφάλας Γιώργος, Κεφαλι-
νὸς Ἀντώνης, Κονταράτος Ἀνδρέας &
Ἄννα, Κόντες Εὐάγγελος, Κουζούμη
Ἀντωνία, Κρητικοῦ Βιολέτα, Κρητικοῦ
Μαριγούλα, Κρητικοῦ Χρύσα, Κωβαί-
ου Ζαμπέλα, Κωβαίου Ζαμπία, ΛΑ-
ΒΛΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ & ΣΙΑ Ε.Ε.,
Μαούνη Φλώρα & Δήμητρα, Μαριάνος
Παῦλος, Μελανίτη Λεμονιά, Μελανί-
της Ἀνδρέας & Μιχαήλα, Μιχαλῖος Ι.
& ΣΙΑ Ε.Ε., Μπιζά Εἰρήνη, Μπικόπου-
λος Γιάννης, Μπογιατζῆς Ἀλέξανδρος,
Ναυπλιώτου Τζένη, Νιφλῆς Σταῦρος,
Ξαγοράρη Χαρά, Παρασκευά Μαρία,
ΠΑΡΟΣ ΔΙΑΝΟΜΕΣ Α.Ε., Πάστρα Καί-
τη, Παντελαίου Κατερίνα, Παντελαίου
Μαρούλη, Πατέλη Κατερίνα, Πατέλης
Ἄγγελος, Πατέλης Γιάννης & Ἄννα., Πε-
ραντινοῦ Μαρία, Πούλιου Ἀφροδίτη,
Πρίμος Μιχάλης, Πώλου Δέσποινα, Ρα-
γκούση Ἀνθίππη, Ραγκούση Ἀργυρῶ,
Ραγκούση Μαργαρίτα, Ραγκούση Νικο-
λέττα, Ραγκούσης Ἀντώνιος, Ραγκού-
σης Ζαχαρίας, Ραγκούσης Νικόλαος -
ΑΡΤΟΠΟΙΕΙΟ, Ροζακέα Δέσποινα,
Ρουσάκη Εἰρήνη, Ρούσσου Μαργαρί-
τα, Ρούσσου Στέλλα, Σαράντης Μάκης,
Σαρρή Βαρβάρα, Σαρρή Δώρα, Σιφ-
ναῖος Ἀντώνης, Σιφναῖος Δ. - SUPER
MARKET PRIMO, Σιφναῖος Παντελής,
Σιφναῖος Ἀγγελικὴ, Σκιαδά Γραμματι-
κή, Σκιαδά Μαργαρίτα, Σκιαδᾶς Ἀντώ-
νης, Σκιαδᾶς Γεώργιος & Ντίνα, Σπα-
νὸς Δημήτρης, Σπανοῦ Κρυσταλλία,
Τοπούζογλου Μαίρη, Ταλόγλου Παρα-
σκευή, Τούντα Μαρία, Τριβυζᾶς Γεώρ-

Ἡ Στέγη Ἀγά-
πης «Ἁγία Θεο-
κτίστη», προσφέ-
ρει καθημερινά
νόστιμο καὶ ζεστό
φαγητό σέ ὅλους
τοὺς ἀδελφούς
μας πού τό ἔχουν
ἀνάγκη.

γιος & Ἀντωνία, Τσαντουλῆς Νικήτας & Ἀντωνία – ΚΑΒΑ ΠΟΤΩΝ (ΝΑΟΥΣΑ), Τσιγκινάρη Σοφία, Τσιγώνια Ἀντωνία, Τσιγώνια Χριστίνα, Τσιγώνιας Μανώλης & Νικόλαος - ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟ ΕΥΛΑΡΑΣ, Φραγκούλη Ἀρτεμία, Φραγκούλης Παναγιώτης, Φρατζή Ἀλεξάνδρα, Χαμπλοθώρης Ἀθανάσιος – ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΕΙΟ, Χανιώτη Μαρία, Χανιώτης Βαγγέλης, Χανιώτου Ἄννα, Χιωτίνη Χρύσα, π. Ἰωάννης Νικηφοράκης καί κάποιοι πού θέλησαν νά κρατήσουν τήν ἀνωνυμία τους.

Προσέφερε στό Γηροκομεῖο δωρεάν τίς λογιστικές του ὑπηρεσίες ὁ κ. Ἀλέξανδρος Μπογιατζῆς.

Προσέφεραν στούς Φιλοξενούμενους δωρεάν τή συμμετοχή τῶν φαρμάκων οἱ Φαρμακοποιοί, Πατέλνς Ἄγγελος καί Σπανοῦ Κρυσταλλία.

ἐκκλησιαστικό Γηροκομεο

ΤΡΑΠΕΖΙΚΟΙ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ

ΕΘΝΙΚΗ: 455/296030-32

ΕΜΠΟΡΙΚΗ: 84618764

ΑΓΡΟΤΙΚΗ: 362-01-011788-56

ΠΕΙΡΑΙΩΣ: 5712-016035-066

ALPHA ΠΙΣΤΕΩΣ: 625-002101-057881

EUROBANK: 03590100081451

Προσφορές γίνονται ἐπίσης δεκτές
στή Γραμματεία τοῦ Ἱ. Προσκυνήματος
Παναγίας Ἐκατονταπυλιανῆς
(τηλ. 22840/21243 - 24807)

ΕΚΘΕΤΗΡΙΟ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΕΝΘΥΜΙΩΝ ΚΑΙ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ ΙΕΡΟΥ ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑΤΟΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΕΚΑΤΟΝΤΑΠΥΛΙΑΝΗΣ

Σέ εἰδικά διαρρυθμισμένο χώρο τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνήματος, ἔχει ὁργανωθεί Ἐκθετήριο Ἐκκλησιαστικῶν ἐνθυμίων καί χριστιανικῶν βιβλίων πού δίδει τήν δυνατότητα στούς πιστούς τῆς νήσου μας ἀλλά καί στούς προσκυνητές μας, νά προμηθευτοῦν ἕνα ἀναμνηστικό, ἕνα δῶρο ἢ ἀκόμα καί νά γνωρίσουν καί νά ἀποκτήσουν τό καλό Χριστιανικό βιβλίο. Μία πλούσια συλλογή ἀπό εἰκόνες, ἐκκλησιαστικά ἐνθύμια, κομβοσχόινια καί χρήσιμα ἐκκλησιαστικά εἶδη.

Διατίθενται ἀκόμη χριστιανικά βιβλία γιά μικρούς καί μεγάλους, ἐκδόσεις τόσο τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνήματος, ὅσο καί Παριανῶν συγγραφέων, καθὼς ἐπίσης καί οἱ ἐκδόσεις τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας χρήσιμες γιά ὅλη τήν οἰκογένεια καί λειτουργικά βιβλία χρήσιμα γιά τοὺς ἱερεῖς.

Τό Ἐκθετήριο εἶναι ἀνοικτό καθημερινά τίς ὥρες λειτουργίας τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνήματος.

**ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΙΕΡΩΝ ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ
ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ
ΙΕΡΟΥ ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑΤΟΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ
ΕΚΑΤΟΝΤΑΠΥΛΙΑΝΗΣ**

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΒΑΪΩΝ

- 7:00 π.μ. Ὅρθρος καὶ Θεία Λειτουργία
7:00 μ.μ. Ἑσπερινός
8:00 μ.μ. Ἡ Ἀκολουθία τοῦ Νυμφίου

ΜΕΓΑΛΗ ΔΕΥΤΕΡΑ

- 7:30 π.μ. Προηγιασμένη Θεία Λειτουργία
7:00 μ.μ. Μέγα Ἀπόδειπνον
8:00 μ.μ. Ἡ Ἀκολουθία τοῦ Νυμφίου, προεξάρχοντος
τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου μας κ. Καλλινίκου

ΜΕΓΑΛΗ ΤΡΙΤΗ

- 7:30 π.μ. Προηγιασμένη Θεία Λειτουργία
7:00 μ.μ. Μέγα Ἀπόδειπνον
8:00 μ.μ. Ἡ Ἀκολουθία τοῦ Νυμφίου

ΜΕΓΑΛΗ ΤΕΤΑΡΤΗ

- 7:30 π.μ. Προηγιασμένη Θεία Λειτουργία
6:00 μ.μ. Ἅγιον Εὐχέλαιον
8:00 μ.μ. Ἡ Ἀκολουθία τοῦ Νιπτήρος, προεξάρχοντος
τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου μας κ. Καλλινίκου

ΜΕΓΑΛΗ ΠΕΜΠΤΗ

- 7:30 π.μ. Θεία Λειτουργία Μεγάλου Βασιλείου
7:30 μ.μ. Ἡ Ἀκολουθία τῶν Ἁγίων Παθῶν

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

- 10:00 π.μ. Ἡ Ἀκολουθία τῶν Μεγάλων Ὁρῶν καὶ ἐν συνεχείᾳ
τὴν 12η μεσημβρινή, ὁ Ἑσπερινός τῆς Ἀποκαθλώσεως,
προεξάρχοντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου μας
κ. Καλλινίκου
10:00 μ.μ. Ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἐπιταφίου Θρήνου, προεξάρχοντος
τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου μας κ. Καλλινίκου
καὶ ἐν συνεχείᾳ, τὴν 12η νυκτερινή, ἡ Ἑξοδος
τοῦ Ἱεροῦ Ἐπιταφίου
1:30 π.μ. Θεία Λειτουργία Μεγάλου Βασιλείου, ἱερουργόντος
τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου μας κ. Καλλινίκου

ΜΕΓΑΛΟ ΣΑΒΒΑΤΟ

- 7:30 π.μ. Θεία Λειτουργία Μεγάλου Βασιλείου
11:00 μ.μ. Ἡ Ἀκολουθία τῆς Ἀναστάσεως καὶ ἐν συνεχείᾳ
ἡ Ἀναστάσιμη Θεία Λειτουργία

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

- 11.00 π.μ. Ὁ Ἑσπερινός τῆς Ἀγάπης